

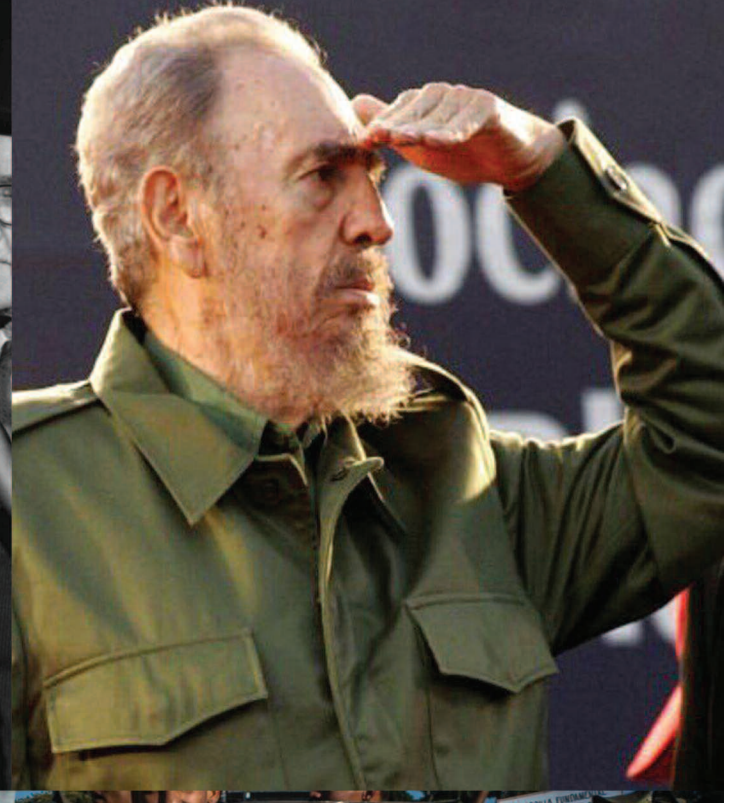
MÜÇADELE BİRLİĞİ

GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

30 Kasım - 14 Aralık 2016/ S 013 / 1 TL

HASTA LA VICTORIA SIEMPRE

Devrimci Yiğın Eylemlerinin Rolü

C.Dağlı

2

Devrimleri Besleyen Açlık

Umut Çakır

4

Devrime İnanmak Ya Da İnanmamak

Ali Varol Günel

5

Devrim Döneminde Devrimci Olmak

Özgür Güven

8

Pazara Kadar Ortaklık Mezara Kadar Düşmanlık

Setenay Berdan

9

Cehennemin El-Bab-ı

Taylan Işık

11

DEVİRİMCİ YİĞİN EYLEMLERİNİN ROLÜ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Sınıf savaşının büyük fırtınası kapitalist dünyayı alt üst ediyor. Başkaldırı dünya düzeyindedir. Sınıf savaşı, yüksek biçimini küresel iç savaş biçimini almıştır. Sınıf savaşının alanı tüm yeryüzüdür. Toplumsal sınıflar arasındaki savaş, daha da şiddetlenme ve yoğunlaşma eğilimi içinde. Çünkü karşıt güçler, savaşta üstünlüğü ele geçirmek istiyor. Bu bağlamda tüm gücüyle yükleniyor. Taraflardan biri kesin bir üstünlük sağlayana dek sertleşerek ve genişleyerek sürecektir.

Burada asıl sorun, emekçiler cephesinin bu savaşı kazanmak için hangi anlayışla hareket edeceğidir.

Günlük mücadeleye temel bir önem vermek; sınıf kavgasını günlük taktilerle sınırlamak; büyük devrimci amacı, günlük kazanımlar uğruna savaşımın arkasına itmek, her renkteki, küçük burjuva siyasetlerin ortak çizgisidir. Bu çizgiyi izlemek burjuvaziyle uzlaşma alanında kalmak demektir. Burjuvaziyle uzlaşma, küçük burjuva siyasetin içeriğidir.

Başka bir anlatımla, bu bakış açısı, kendini toplumun nicel değişimiyle sınırlar. Bu bakış açısında olanların söylediklerine bakılırsa, toplumun köklü değişimine, nicel değişimler çoğaltılarak varılır. Toplumun nicel yolla değişimi bakış açısı, toplumsal değişim için temel olanı, devrimci olanı bir kenara bırakma ve detaylarla uğraşma bakış açısıdır. Bu bakış açısı, toplumun sadece belli yönlerini göz önünde tutar, toplumun kendisini değil. Toplumun kendisinin değişimi nicel değil, nitel bir değişimdir. Devrimci sızırma gerektirir. Proletarya açısından esas sorun, bugünkü toplumun çerçevesini aşmayan nicel değişikliklerle kendini sınırlamak değil, bugünkü toplumun yerine yeni bir toplum kurmaktır. Bugünkü yaşamın belli yönlerini düzeltmek değil, yeni ve daha yüksek bir yaşam biçimine geçmek için mücadele etmektir.

Yeni bir topluma, yeni bir yaşama, sosyalizme geçişin devrimci yolunu kavramak için öncelikle, dönüştürülmesi gereken toplumun kendisi kavranmalıdır. Kapitalist toplum, emeğin köleliği üzerine kurulu kıyıcı bir toplumdur. Başka bir anlatımla, bu toplum, bir baskı ve sömürü toplumdur. Kapitalist baskı, gerici zor sermayenin sömürsünü tamamıyor. Ücretli kölelik sistemi ancak, gerici burjuva zorla birlikte kavranabilir.

İçerde şiddet uygulayan kapitalizm, dışarıda da dünya sahnesinde de şiddet ve savaşa başvurur. Bu durum, dünya emekçi halklarının emperyalist-kapitalist sisteme karşı 20. yüzyıl boyunca verdiği zora dayalı devrim mücadelesini yeterince açıklıyor.

Bu ekonomik ve tarihsel koşulların gelişimidir ki, zora dayalı toplumsal devrimi, çelişkinin çözümü olarak gündeme getirir. Toplumsal devrim, kapitalizmin iç çelişkinini, emek-sermaye çelişkinini çözerek, insanlığı kapitalizmin baskısından kurtarır. Halkın devrimci zaferi, antagonist çelişkinin devrimci çözümünden doğar.

Çelişkilerin devrimci çözümü, günümüzde tüm önemini koruyor. Burjuva baskı aygıtı varlığını sürdürüyor ve devamlı yetkinleştirirken ve militarizm bu denli güçlüyken, emekçi kitleler toplumsal kurtuluş yolunu zorla açacaklardır. Halk yığınları temel gereksinimlerini ve artan, çeşitlenen ihtiyaçlarını bu yolla karşılayabilirler. Proletarya büyük devrimci görevini zora dayanarak yerine getirebilir.

Hiçbir ülkedeki devrimci işçi hareketi, kendini bu denli etkin bir araçtan yoksun bırakmak istemez. Devrimci mücadelenin yarattığı etki daha geniş kitlelerin harekete geçmesini sağlıyor. Halk kitleleri, devrimci mücadelede yolunun, burjuvaziye karşı en etkin ve sonuç alıcı mücadele olduğunu kendi canlı deneyimlerinde gördükçe, onu daha bir hararetle kullanıyorlar.

Kitlelerin artan ölçüde devrimci mücadele biçimleri etrafında toplanmalarında, yakın tarihin deneyimlerinin de büyük etkisi var. Bu zaman içinde reformizmde ısrar eden, sosyalizme devrimci olmayan yoldan ılımlı ve barışçıl biçimde geçmeyi savunan nicel olarak çok büyük bir güce erişen "sosyalist, komünist" partiler dağılıp giderken, proletaryanın devrimci sınıf mücadelesini sürdürenler ve bir çok yerde zafere taşıyanlar gerçek devrimci güçler oldu, devrimci komünist partiler oldu. Kitleler her tarafta devrimci olana yöneliyorlar ve her tarafta dünyayı devrimci eylemlerle alt üst ediyorlar.

Sosyalizme geçmek hedefiyle burjuvaziye karşı gelişen eylemlerin, bunların içinde yığınsal devrimci eylemler, isyan ve ayaklanmalar belirleyici olanlardır. Toplumun dönüştürme, sınıfları ortadan kaldırma rolleri proletaryanın sınıf mücadelesi tarihinde kanıtlanmıştır. Devrimci kitle eylemlerinin sınıf mücadelesindeki rolü, son yirmi yılda birçok ülkede bir kez daha açığa çıktı. Avrupa'da, ABD'de, Kuzey Afrika'da ve bulunduğumuz bölgede, kitleler ayaklanarak toplumu sarstı. Bizde kitle hareketi ayaklanmalar dizisi biçiminde gelişti. En sıradan biri bile devrimci ayaklanmanın toplumu değiştirme yeteneği olduğunu kavradı.

Daha önce devrimci eylemlere katılmayan birçok kimse bu ayaklanmalar dizisinin en az birine katıldı. Ayaklanma kitlelerin gerçek potansiyelini açığa çıkardı. Ancak devrimci bir ayaklanma, bir devrim kitlelerin mücadele potansiyelini sonuna dek harekete geçirebilir. Parlamenter mücadelenin yasal sınırlarını aşmayan gösterilerin emekçi kitlelerin devrimci enerjisini sonuna dek eyleme geçirme yeteneğini yoktur. Dolayısıyla süreç müdahale etme, bir yön verme kapasitesi de yoktur.

Son ayların pratiği bize bu konuda net bir fikir veriyor. Devrimci bir içerikten yoksun miting, yürüyüş, basın açıklaması vb. artık büyük halk kitlelerini çekemiyor. Bu tip kof toplantılar, kitle mücadelesine ne yeni bir itiş verebilir, ne mücadeleyi ateşleyebilir. Ve dolayısıyla ne de ileriye götürülebilir. Burjuvaziyle uzlaşma yanlıları sokağa devrimci bir coşku ve kesin bir mücadele kararlılığıyla çıkan insanların heyecanını, coşkusunu, dövüşme ve ileri gitme kararlılığını kırmak için elinden gelen her şeyi yapıyorlar. Bu nedenle kitleler bu etkinliklerden uzaklaşıyor. Ve dolayısıyla kitleler sokağa çıkışlarını basite alanları terk ediyor.

Ancak emekçi halk kitleleri içinde buldukları koşulları nedeniyle çok öfkeli. Bu öfke daha büyük ama devrimci olan başkaldırıları yaratmaya gebe. Devrimci olana güçlü bir yöneliş var.

Milyonlarca insanın kapitalizme başkaldırması, savaşması, ayaklanması toplumsal kurtuluş kavgasında ileri bir aşamadır. Hareket bu noktaya geldikten sonra kısa sürede daha çok yol alır, daha hızlı gelişir. Hedefe daha çabuk varılır.

Devrimin güncel olduğu koşullarda devrimci kitle eylemleri önemli tarihsel sonuçlar yaratır. Bu eylemlere en büyük desteği vermek daha ileri götürmek günün en önemli, en ivedi en ileri görevidir.

25 Kasım'da Galatasaray'da

Emekçi Kadınlar (EKA) 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nde Galatasaray Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

İlk olarak Devrim Tiyatro Atölyesi oyuncularını "Vuruldum Sokak Ortasında" diyerek kısa bir oyun sergiledi. Kadın cinayetlerini ve bunun cezazırlığını anlatan oyun, alkışlarla karşılandı.

Süheyla Avcı'nın "Dünyaya Başkaldırıyoruz" adlı şiiri ile devam eden eylemde Emekçi Kadınlar sık sık "Kadın İsyan Devrim", "Harekete Geç İsyan Et", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek", Faşizme Ve Gericiliğe Karşı Dünyaya Başkaldırıyoruz" sloganları attı.

Emekçi Kadınlar adına basın açıklamasını Fatma Yıldırım okudu, "Faşizm ve gericilik sadece biz kadınlara değil, insana dair olan ne varsa saldırıyor, yok etmeye çalışıyor. İşçilerin, emekçilerin, kadınların, ezilen halkların, tüm toplumun örgütlenme alanlarını yok ediyor. Gazetecileri, avukatları, devrimcileri, akademisyenleri zindanlara atarak bizi susturmaya çalışıyor. Derneklerimizi, gazete ve televizyon-

ları; demokratik kitle örgütlerini baskınlar yaparak kapatıyor. Kürt halkının temsilcileri olan milletvekillerini gözaltına alıp zindanlara atıyor.

Kadınlara saldırıp, darp ederek gözaltına alıyor, kadın derneklerini kapatıp, biz kadınların mücadelesini kırmaya çalışıyor" diyerek, "Tüm gözdağı, baskı ve sindirme çabalarına rağmen baş eğmiyoruz" dedi.

Bu sindirme, boyun eğdirme çabalarının 25 Kasım 1960'da Dominik Cumhuriyetinde olduğu gibi kaybetmeye mahkum olduğunu, orada tecavüz edilerek öldürülen Mirabal kardeşler, "Kelebekler" in ülkelerinin siyasal özgürlüğü için mücadele etmiş, pek çok kez zindana atılmışlar, ama hiç-

Baskılara Boyun Eğmeyeceğiz

Amed'de yüzlerce kadın 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü için bir araya geldi.

TJA öncülüğünde Koşuyolu Parkı'nda bir araya gelen kadınların etrafı daha toplanma sırasında TOMA, zırhı araç ve polislerce abluka altına alındı ve kadınlara dağılın anonsu yapıldı, basın açıklamasının yasak olduğu söylendi.

Bir süre parkta bekleyen kadınları po-

lisler zorla parktan çıkarmaya çalıştı. HDP Diyarbakır Milletvekili Feleknas Uca "Buna izin verilmemesi Türkiye tarihine kara bir leke olarak geçecektir. Kadınlar olarak her tarafımız kuşatma altına alındı, kadına dair en küçük bir eyleme engel olunuyor. Bu saldırıları kabul etmiyoruz, ne devletin ne de er zihniyetin baskısına boyun eğeceğiz" dedi.

Kadınların "Jin Jiyan Azadi" sloganlarıyla parktan DBP il binası önüne yürüyen kadınlar eylemlerini burada sonlandırdılar.

"Bu Şiddete En Güzel Cevap Korkmuyoruz Diye Haykıran Kadınlardır"

Neredeyse her gün insanlık suçu işleyen Türkiye'deki dinci-faşist iktidar, son olarak çıkartmak istediği akıl almaz yasayla 4000 tecavüzcüyü aklamaya çalışıyor. Önerilen yasa tasarısıyla cinsel ilişkide rıza yaşı 15'ten 12'ye indirilebilecek, tecavüzünün mağdurula evlenmesi durumunda cezası ertelenecek, yasa geriye doğru işleteleceğinden bu suçu işleyen cezaevlerindeki tüm tecavüzcüler serbest bırakılacak...

Türkiye'de çıkarılmak istenen bu yasayla; tecavüz eden kişi ile evlendirilen kız çocukları ömür boyu tecavüze mahkum ediliyor... Bu düzenleme ile tecavüz teşvik ediliyor, tecavüzcü ödüllendiriliyor.

Kadına karşı şiddet, istismar kutsanıyor. Bir televizyon programında "Dini nikahla evlendirilen 13 yaşındaki bir çocuğun evliliğinin kabul edilebilir olduğu" rezil söylemiyle "savunulan" bu tasarı, Türkiye'de kadınlar arasında büyük bir tepki doğurdu.

Türkiye ve Kürdistan'da her türlü eril şiddete, tecavüze, tecavüzünün aklanmasına, sokak ortasında öldürülmeye, hapsedilmeye, katledilen çıplak bedenlerinin teşhir edilmesine rağmen korkmayan, inadına özgürlük, inadına mücadele diyen kadınlar Türkiye'nin her tarafında bir insanlık suçu olan tecavüz yasasına karşı sokağa döküldüler. Yasa geri çekilene kadar da eylemlerine devam edeceklerini ilan ediyorlar...

Kadına yönelik bu şiddetin amacı korku salmaktır, kadın şahsında tüm toplumu teslim almaktır. Türkiye'de bir toplumu iliklerine kadar nasıl çürütebiliriz diye çaba sarfeden bir iktidara karşı karşıyayız. İyi olan, güzel olan her şey büyük bir hızla yok edil-

meye çalışılıyor. Dizginsiz bir vahşet, barbarlık topluma yayılmaya, kanıksatılmaya çalışılıyor. Ancak bizler, daha iyi bir dünya yaratma savaşımızdan, "Başka Bir Dünya Mümkün" demekten asla vazgeçmeyeceğiz.

Bu şiddete en güzel cevap, şu anda Türkiye ve Kürdistan'da olduğu gibi, "Korkmuyoruz" diye haykıran kadınlardır...

25 Kasım "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Ve Uluslararası Dayanışma Günü"ne ismini veren, Dominik Cumhuriyetindeki diktatörlüğe meydan okudukları için tecavüz ve işkenceyle katledilen Mirabel kardeşlerin cesaret ve cüretidir...

Çalışane, emeğiyle dünyayı yeniden üreten, kendilerine dayatılan baskıcı, ataerkil sınırları zorlayan, bu sınırları kırmak için kadın renginde bir dünya düşleyen ve bu düşleri için mücadele eden kadınlardır.

Dünyanın her yerinde ayakları üzerine dikilip "Ben Kadımm!" diye haykıran, "Bana yakıştırdığımız bütün aşağılayıcı etiketlerimizden bağımsız bedeninin ve emeğinin sahibi Kadımm!" diyen kadınlardır bu barbarlık sistemine verilecek en güzel cevap...

Tüm dizginsiz şiddetinizi, dinci-faşist yasalarınızı, ırkçı-cins ayrımcı sisteminizi kabul etmiyoruz ve bunlara karşı mücadele etmekten vazgeçmeyeceğiz...

**Ya Barbarlık Ya Sosyalizm
Kadın Olmadan Devrim Olmaz,
Devrim Olmadan Kadın Kurtulamaz**

Almanya EKA

Editör

FİDEL, DEVRİM İÇİN SAVAŞMAYANA KOMÜNİST DEMEZ!

Fidel, fikirlerini, düşüncelerini, ilkelerini, en çetin, en zor durumlardan çıkış yollarının genel çizgilerini ve daha sayısız değeri bize, insanlığa, dünya devrimci proletaryasına miras bırakarak aramızdan sonsuza dek ayrıldı.

En azgın düşmanlarının bile kendilerini saygılı, ölçülü söz söylemek zorunda hissettikleri Fidel'in kişiliği, kahramanlığı, tarihteki yeri hakkında fazla söz söylemenin anlamı yok.

Şu kadarını bilmek ve söylemek yeter: Fidel, sadece Küba halkına ve Latin Amerika halklarına değil, dünyanın en ücra köşesinde bile devrim ve komünizm için savaşılanlara ilham kaynağı, yol gösteren kutup yıldızı olmuştur ve hep böyle kalacaktır.

Marx-Engels ve Lenin'in öğrencileri olarak Fidel ve Che, devrim ve komünizm için verdikleri mücadeleyle çağımızın sembelleri oldular. Emperyalizme ve kapitalizme karşı devrim ve komünizm mücadelesi bu iki dev adamdan söz edilmeden anlaşılabilir.

Öyleyse mesele, Fidel'in emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadeleye ilişkin sözlerinin, düşüncelerinin içeriğinin doğru anlaşılmasıdır. Bu konuda anahtar sözcük, Fidel'le, Che'yle öz-

deşleşmiş "devrim için savaşmaya komünist denmez" cümlesidir.

İşçi sınıfının politik hareketi olarak sosyalist hareket, ortaya çıkışının hemen sonrasında mücadelenin hedefleri konusunda iki ana akıma ayrılmıştır. Bir akım için reformlar, hareket her şeydir, sonal amaç hiçbir şeydir şeklinde özetlenebilecek bir çizgi izlerken, ikinci akım, sonal amacın temel, reformlar için mücadelenin ancak bu sonal amaca bağımlı kılınması halinde yararlı bir mücadele olacağı anlayışıyla hareket etmiştir.

Birinci akıma göre, işçi sınıfı ve onun politik güçleri esas olarak reformlar için mücadele etmeli. Burjuvazinin politik iktidarını reformlar uğruna mücadeleyi geliştirerek yıkma aşamasına, devrim aşamasına gelebiliriz.

İkinci akıma göre ise tam tersine, işçi sınıfı ve onun politik güçleri devrim için, burjuvazinin politik ve ekonomik iktidarını yıkmayı başa almalı, mücadelenin merkezine oturtmalı; reformları ise bu mücadelenin yan ürünleri olarak kabul edip devrim mücadelesini geliştirirken, devrimi daha ileri taşımamın kaldırıcı olarak kullanmalı.

İlk bakışta basit bir ayrım gibi gözükse de fark büyüktür. Çünkü birinci akımın yolu sosyal reformizme çıkar. İkinci akım devrimci komü-

nizmi temsil eder. Birinci yol burjuvaziyle, egemen sınıfla uzlaşma yoludur. İkinci yol, proletaryanın tarihsel devrimci rolünü gerçekleştirmesinin, burjuvazinin iktidarını yıkıp komünizmin yolunu açmanın çizgisidir.

Gotha ve Erfurt Programının Eleştirisinde Marx'a "gerekirse Partiden ayrıldığımı ilan ederim" dedirten ayrımdır bu. Fidel ve Che bu ayrımı "Devrim İçin Savaşmaya Sosyalist Denmez" özlü cümlesiyle somutladılar. Fidel ve Che için önemli olan devrim için savaşmaktır, reformlar, hak ve özgürlükler, adalet, eşitlik gibi, Fransız burjuva devriminden arta kalan talepler için değil.

Fidel'in "26 Temmuz Hareketi", sosyal reformist düşünceler ve hurafelerle sakatlanmamış bir devrim hareketidir.

"26 Temmuz Hareketi" devrimci bir hareketin, niceliği ne kadar küçük olursa olsun, birinci, temel, başlıca hedefinin politik iktidarı devrimle ele geçirmek olması gerektiğinin parlak bir örneğidir. Fidel'le, Che ile özdeşleşmiş bu hareket, kuruluşuyla birlikte Batista'yı devirmeyi hedefledi ve başka bir amacı bu büyük hedefin önüne koymadı. Örneğin Küba'yı batakhane çevirmiş olan Batista'yı kumarhaneleri, meyhaneleri vb

kapatmaya zorlamak; ondan adalet, eşitlik, özgürlük sağlaması talep etmek, önce mevziler kazanıp o mevzilere dayana dayana ilerlemek gibi bir hedefi olmadı.

Emperyalistleri kovmak, Batista'yı devirmek, bütün iktidarı ele geçirip devrimci bir iktidar kurmak başlıca amaçları oldu. "26 Temmuz Hareketi" bu amaçla kuruldu, bu büyük hedefe ulaşmak için savaştı; önlere başka bir amaç da koymadılar.

Dünya halkları, bütün yaşamını kendilerinin her türlü baskı ve sömürden kurtulmalarına adanmış bir kahramanın, Fidel'in ardından ağlıyor. O'nun bir çağın simgesi, eşsiz bir kahraman olduğunu düşmanları dahi teslim ediyor. Fidel'in övgüye ihtiyacı yok. Düşüncelerinin anlaşılmasını, ideallerinin gerçekleşmesini, emperyalist kapitalist sistemi ortadan kaldıracak; komünizmi dünya üstünde egemen kılabilecek bir mücadele ister Fidel.

Fidel'in ardından sahte gözyaşları döken sosyal reformistlere ve oportünistler bir kez daha hatırlatmak isteriz: Fidel, devrim için savaşmaya komünist demez. Gözyaşlarımız seller gibi aksa da...

ZAFERE KADAR DEVRİM

Rojava'da savaşılan TKEP/L savaşıları, Fidel Castro'nun yaşamını yitirmesine ilişkin Yaşar Bulut Karargahı'nda bir açıklama yaparak, komünist önderleri selamladı.

Açıklamada: "Dünya yüreği, insanlığın ve dünyanın geleceği için

atan sosyalizmin kararlı bir savaşçısını daha sonsuzluğa uğurladı. Emperyalist haydutların ve uşaklarının korkulu rüyası, dünya emekçi halklarının 'Bizim Fidel' dediği Comandante Fidel Yoldaş, çok az insanın rahatlıkla dile getirebildiği bir şekilde onurlu, kararlı, inançlı bir şekilde devrim ve sosyalizmin yılmaz bir savaşçısı olarak yaşadı. Halklarımızın bilincinde ve yüreğinde yaşamaya devam edecektir. Başta kahraman Küba halkı olmak üzere tüm dünya emekçi halklarının başı sağolsun.

Nefesinin ve yüreğinin son çırpınına dek, komünizmin komutanı, sıra neferi olan kocaman bir yürek durdu. Ardından dünyanın tüm yoksullarını en ateşli ve tutkulu bir mücadeleye sevk etti, idealleri gerçekleştirmiş olan bir sosyalizmin zaferiydi bu.

Bugün Küba sosyalizmi, emperyalizmin baş köpeği olan ABD emperyalizminin iki yüz mil ötesinde bütün baskılara rağmen dimdik ayakta insanlığın ve sosyalizmin en ileri kalesi olarak bir deniz feneri gibi yolumuzu aydınlatıyor.

Yoldaşlar, emekçi halklarımız Yoldaş Fidel'in 'Zafere kadar' devrim çağrısını şimdi daha güçlü olarak duyurmak zorundayız. Fidel'i ancak bu şekilde mücadele edersek anarız, çünkü dünyanın leş kargaları emperyalist kapitalist sistemin temsilcileri, büyük bir hızla Fidel gözlerini yumar yummaz sosyalizmin en ileri kalesine saldırmaya başladılar.

Fidel Yoldaş, tarihin ona verdiği sorumlulukları en iyi şekilde yerine getirerek, ardında milyonlarca Fidel bırakarak gözlerini yumdu. Şimdi sıra bizde! 'Kaybedersem yeniden başlarım, Batista kaybederse gider' diyen Fidel Yoldaşın anısına emperyalist kapitalist sisteme savaş açarak devam etmeliyiz.

Bizler Rojava'da bulunan Türkiye Komünist Emek Partisi/Leninist savaşçıları olarak Ortadoğu'nun en genç devriminin hayat bulduğu topraklarda Küba halkının ve devriminin yanında olduğumuzu ilan ediyoruz. Küba Devrimi ve sosyalizmini emperyalizmin bütün saldırılarına karşı korumalıyız. Bunu sosyalizm savaşını daha geniş alanlara yayarak yapabiliriz.

Yoldaşlar, emekçi halklarımız yoldaş Fidel'in hayatını adadığı idealler için mücadeleye devam edeceğiz." denildi.

FİDELİMİZ...

Acımız tarifsiz, yüreğimiz derinden yaralı. Ama bir o kadar da gururluyuz, bir o kadar da onurluyuz, bir o kadar da başımız dik.

Düşmanlarının, onu defalarca öldürmeye çalışanları dahi önünde şapka çıkardığı, saygıyla eğildiği, onun elini sıkıştırmayı kendilerine bir şeref payesi olarak kabul ettiği bir dünya liderinin, bir komünistin, bir devrimcinin öğrencisiyiz, yoldaşıyız.

"O bizim Fidel'imiz" diyebilmenin şan ve şerefini taşıyoruz.

O dünya devriminin simgesidir. O "zafere kadar devrim" in simgesidir. O emperyalistlerle, dünya burjuvazisiyle uzlaşmamanın simgesidir. O, komünizme akan çağımızın simgesidir.

Dünya halkları, emekçi sınıfları emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadelelerinde Fidel'den ilham alıyor, ondan esinleniyor, onun varlığından güç ve moral alıyor. O, dünya proletaryasının, emekçi halklarının, yoksulların, ezilmişlerin devrim ve kurtuluş mücadelesinde ilham kaynağıdır.

Bu yüzden Fidel, dünya devrim lideridir, bu yüzden Fidel milyonlarca yoksulun, ezilenin yüzünü çevirdiği çağımızın simgesidir. Fidel devrimdir; Fidel, baskıdan, sömürden, yoksulluktan, cehaletten kurtuluşun adıdır.

Fidel, devrim için savaşmaya "komünist" demez. Bu yüzden Fidel, sosyal reformizmle, uzlaşmacılıkla, parlamentarizmle, devrim için savaşmayı ertelemeye yol ayrımının adıdır. O'nun dev gölgesine sığınarak halkları aldatmaya çalışanların çabaları sonuçsuz kalacak.

Fidel, şimdi yoldaşı Che, öğrencisi Chavez'in yanında sonsuz uykusunda.

Fidel denince akla yoldaşı Che, öğrencisi Chavez gelir.

Bu yüzden dünya ezilen halkları ve dünya proletaryası, yaşamlarını boydan boya kendilerinin kurtuluşuna adanmış bu üç büyük komünisti, bu üç dev adamı asla unutmayacak.

Fidel aramızdan ayrıldı. O'nun devrim ve komünizm bayrağı daima yukarlarda dalgalanacak.

"Hasta la siempre, comandante"

TKEP/Leninist Merkez Komitesi

DEVİMLERİ BESLEYEN AÇLIK

Umud Çakır

Dinci faşist hükümet ve RTE için kâbusların en korkutucusu yola çıktı geliyor. Kendileri de benzer bir kâbusun yıkıntıları arasında doğmuşlardı, enkazın kesif kokusunu hiç unutamadılar. Ekonomik krizden söz ediyoruz. 2001 krizi hafızalarda henüz taze, çünkü önemli alt üst oluşlara neden olmuştu. Devrim dalgasını getirmek için 19 Aralık'ı gerçekleştiren, Öcalan'ı İmralı'ya hapseden MHP-DSP hükümeti, daha bu başarılarıyla övünme fırsatı bulmadan krizin etkisiyle siyasi enkaza dönmüşlerdi. Bu partilerin düşüşü öylesine hızlı olmuştu ki, hükümetin anahtarı alelacele ABD'den getirilen K. Derviş'e teslim edilmişti.

Fakat şimdi yola çıkan krizde, anahtar destesi değil el değiştirecek olan, celâ-lât satırları. Bunu pekiyi bilen dinci faşist parti, yıkım henüz tüm etkisini göstermeden önce, bir nöbet değişimine konu olacak tüm siyasi odakları yok etmeye girişiyor. Partili sistemi rafa kaldıran başkanlık teklifi bir yana, MHP'yi kendine katma ve fırsatını bulduğunda CHP'yi lümpen tosunucularının saldırılarıyla pasifize etme uğraşı bundandır. Kapatılan demokleri, televizyon ve gazeteleri de, yola çıkan bu yıkım dalgasına dair bir önlem olarak okumakta fayda var. Ancak çabalar boşuna. Çünkü ekonominin içinde bulunduğu durum o denli geniş çaplı bir yıkım vaat ediyor ki, ortaya çıkacak hareketi hiçbir baskı mekanizması durdurmaz. Dahası, ekonomik yıkımla zincirlerinden boşanacak devrimci enerji, bugün devrimin karşı karşıya olduğu ve aşmakta zorlandığı pek çok açmazı çözüm bulacaktır.

Üç senedir ertelen o adım, ABD Merkez Bankası (FED) başkanı tarafından ilan edildi. Tüm dünyayı yerinden oynatması beklenen faiz artırma politikası, bu erteleme nedeniyle çok daha hızlı ve sıkı biçimde hayata geçecek. Bilindiği üzere FED, son sekiz yıldır süren krizi hafifletmek için tüm dünyanın merkez bankalarını, piyasaya para akıtma yolunu açmıştı. Bu tedbir, gelinen aşamada etkisini yitirdi, faizler negatif seviyelere geriledi, sermayeyi olduğu yerde eriten enflasyon sarmalı doğurdu. Yine de ABD üç yıl boyunca, faiz artırımının Türkiye gibi Brezilya gibi bir dizi ülkede yaratacağı yıkımı göze alamadı. Ne de olsa Latinlerde ve Ortadoğu'da yeni devrim fırsatları estirmenin hiç sırası değildi. Ancak bu ertelemeler ABD'ye ağır bir fatura yükledi, hazinenin borç limiti defalarca kez aşıldı; huzursuzluk ABD'ine yayılarak iç savaş tehdidi doğurmaya başladı. "Dünyadan bize ne, önce ABD gelir" diyen Trump'ın başkan seçilmesiyle, FED, artık ardında bırakacağı enkaza aldırmadan faiz artırımını uygulayacağını duyurdu.

Böylece dinci faşist parti, 14 yıl boyunca kendisini iktidarda tutan önemli bir payandayı kaybetmekle karşı karşıya. Dışardan gelen ucuz ve bol krediyle dönen sanayi ve ticaret, son aylarda çok sert düşüşler yaşamaya başladı. Karşı darbenin ilk KHK'sında şirketlere iflas etmeyle yasası getirilmişti. Fakat tekeli sermayenin borçluluk oranı %40'ı aştı ve dolar kurundaki her 10 kuruş artış, borçlara eklenen 10 milyar dolar demek. Bu yüzden şirketler şimdi konkordato ilanı için sıraya giriyorlar. En başta Kapalıçarşı, tüm AVM'ler yani AKP'nin vitrini sayılacak ticari merkezler kapanan mağazalarla yavaş yavaş karanlığa gömülüyorlar. Konun uzmanları "Böyle giderse Türkiye tarihinin en büyük krizini yaşayacak" diyor. 2001'den bile büyük!

Yola çıkan krizi böylesine korkutucu yapan olgu, şirket ve banka iflaslarından ibaret değil, dahası var. 2001'de büyük kırılmalara yol açan krizde, her şeye rağmen ailelerin borçluluk oranı %4'ü geçmiyordu. Oysa şimdi %55. Nüfusun ezici çoğunluğu el bombasını kendi cüzdanında taşıyor. 26 milyon kişi ancak banka kredisiyle, borcu borçla kapatarak ay sonunu getirebiliyor. Bu manzaraya TÜİK'in açıkladığı yarıda muhtaç 30 milyonluk bir nüfusu da eklemek gerek. İşte bir anda yıkımın ortasında kalacak olan böylesine muazzam bir kitledir. Yetişkin nüfusun neredeyse %90'ı faiz artırımıyla kesilen kredi musluklarından etkileenecek. 2001 krizi bu kitleyi sadece açlık tehlikesiyle tedirgin etmişti. Bu kez tehlike yalnızca tehditten ibaret değil, bu kez açlık kaçınılmayacak bir kâbustur.

Bugün için henüz küçük derecikler halinde öfke patlamalarını bastırmakta bu kadar zorlanan bir hükümetin, böylesi geniş bir dalgayı kırabilecek güçten yoksun olduğunu söylemeye bile gerek yok. Baskı mekanizması da, işleyebilmek için paraya ihtiyaç duyar. Dinci faşist parti isterse bugün lime lime dökülen faşist aygıtı yeniden toparlama imkânı bulmuş olsun; hiçbir hükümet tamtakır bir hazineyle gayya kuyusu misali para yutan baskı makinesini uzun süre ayakta tutamaz.

Krizin en belirgin etkisini, devrimin sancılar ve karmaşalar eşliğinde yaşadığı dönüşümü hızlandırmasıyla göreceğiz. Bu dönüşüm, devrimin kabuğuna dar gömleğinden sıyrılıp, proletaryanın öncülüğüne hazırlanmasından ibarettir. Ekonomik kriz, proletaryanın öne çıkması için son derece uygun koşullar yaratıyor. Daha bugünden proletarya, tek tük yaşanan işten çıkarmalara karşı, OHAL'e rağmen geri adım atmıyor. Toplu iflaslar ve toplu işten çıkarmalarda bu tutumun çok daha ilerisini göreceğiz. Bu kez proletarya, "Krizin faturasını ödemeyeceğiz" gibi bombos bir bayrak altında toplanmaya çağırın oportünizme yüz vermeyecek. Üst üste yaşanan ekonomik krizler, sınıflar mücadelesini öyle keskin bir aşamaya taşıdı ki, emperyalist merkezlerde bile şöyle laflar edilmekte: "Bir kriz daha olursa hepimizi mülksüzleştirirler, hapse atarlar." İç savaşın biriktirdiği ve bir gedik bulmaya çalışan muazzam toplumsal öfkeyi arkasına alan proletarya hiç kuşkusuz, önünde açılan sonsuz olanaklılığı göreceği olgunluğa sahiptir.

Proletaryanın öne çıkışı, bugün özellikle Amed-Botan hattında hüküm süren halkın uygun anı bekleme, eylemi erteleme tutumuna bir nokta koyacaktır. Proletarya, Kürt halkı nezdinde, giriştiği kavganın sonuna dek gitmesi gerektiğini iyi bilen Rojava zaferleriyle çoşan durdurulamaz bir öfkeyle tutum alan bir ittifak kazanacaktır.

Devrimci sınıflar, iç savaşın amansız eğitiminden geçtiler, bundan sonraki her ileri adımın, geniş bir cephenin koordineli hareketiyle, net bir politik hedefe kilitlenmekle atılabileceğini biliyorlar. Ekonomik yıkım, nüfusun ezici çoğunluğunu aynı duyguda birleştirecek, koordinasyon ve birlik sağlayacak darbeyi aynı anda hızla aynı hedefe tüm öfkeli güçle vurma fırsatı yaratacaktır.

Bu nedenle proletaryanın öncü sınıf partisi, artık eli kulağında olan bu ekonomik yıkım günlerinde, şimdiki durumda altından kalkılmaz görünen yüksek ve karmaşık görevlerin, bizzat devrimci milyonların aktif desteğiyle hızla çözüme ulaşacağını bilmelidir. Ancak bu bilinçle, milyonların en önünde yürüyeceğimiz günlere, şaşkınlığa düşmeden hazırlanabilir, kavgayı sonuna kadar taşıyacak kararlılığı sergileyebiliriz.

Sermayenin faşist aygıtı bu kadar güçsüzken ve kitlelerin öfkesi bu denli birikmişken nüfusun ezici çoğunluğunu açık çukuruna düşürecek bir krizden, zafer için yararlanamayacağımızı düşünen, bundan şüphe duyan varsa, hemen proleter safları terk etmeleri daha yararlı olur. Geride kalanlar her şeyin adeta fırtına hızında yaşandığı o günlerde hiçbir ayak bağına takılmadan, tereddütlere fırsat vermeden, çok daha etkin çok daha kapsamlı bir öncülük sergileyeceklerdir.

Kutsal Aileyi Değil Çocukları Koruyun!

Daha önce sermaye düzeninin ailenin çözümlenmesini engellemek için yasal tedbirler aldığı, hukukta ailenin korunmasının özel bir yerde durduğunu belirterek 14 Ocak 2016'da kurulan "Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar İle Boşanma Olaylarının Araştırılması Ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu" tarafından yayınlanan 16 Mayıs tarihli raporunu incelemiştik.

Raporu incelediğimizde çocukların tecavüzcüleri ile evlendirilmesini, evliliğin 5 yıl boyunca sorunsuz ve başarılı serbest halinde istismarcıların denetimli serbestlikten yararlanmasını, hem şiddet başvurularında hem de boşanma davalarında uzlaşma ve arabulucuk uygulamasının zorunlu olarak uygulanmasını, 6284 sayılı yasa çerçevesinde yapılan koruma kararı başvurularında belge aranması, belge yok ise koruma kararının en fazla 15 gün için verilmesini, aile hukukuna ilişkin tüm davalarda duruşmaların gizli yapılmasını, boşanmaları engellemek adına İlahiyat Fakültesi mezunlarının aile danışmanı olarak görevlendirilmesini, cinsel saldırı, cinsel istismar ve reşit olmayan cinsel ilişki suçlarında hadım uygulanmasını, yoksulluk nafakasının verilmesini belli bir süre ile kısıtlayarak nafağa süresi bitmiş ve yoksulluğu devam eden kadınlara cinsiyetçi iş bölümünün uzantısı olan mesleki kurslar vermeyi çözüm olarak gören fikirler ile karşılaşmıştık.

Şimdi de gündemde yeni bir torba yasa ile meclisten geçen ve çocukların cinsel istismarını düzenleyen TCK 103. maddesinde değişiklikler yapan yasa nedeniyle tartışmalar devam ediyor.

Bu tartışmadan önce geçtiğimiz hafta verilen "Cebir, tehdit, hile veya iradeyi sakatlayan başka bir neden olmaksızın 16.11.2016 tarihine kadar işlenen cinsel istismar suçunda mağdurla failin evlenmesi durumunda koşullarına bakılmaksızın hükümün açıklanmasının geri bırakılmasına, hüküm verilmiş ise cezanın infazının ertelenmesine karar verilir" hükmünün eklenmesi Meclis'e öneri olarak sunulmuştu. 22.11.2016 günü meclise gelecek olan yasa

tasarısının, yoğun tepkiler nedeniyle komisyonundan geri çekildi.

Geriçi iktidar bu yasayla, onlara göre "mağdur olan" 4000 tecavüzcüyü aklamaya çalışıyor. Önerilen yasa tasarısıyla cinsel ilişkide rıza yaşı 15'ten 12'ye incek, tecavüzcünün mağdurla evlenmesi durumunda cezası ertelenecek, yasa geriye doğru işletileceğinden bu suçu işleyen cezaevlerindeki tüm tecavüzcüler serbest bırakılacaktır...

Bu yasayla; Tecavüz eden ile evlendirilen kız çocukları ömür boyu tecavüze mahkum edil-

mekte, kadına karşı şiddet, istismar kutsanmaktadır.

Dinci geriçi iktidar tarafından "savunulan" bu tasarı, büyük bir tepki doğurdu.

Kadınlar Türkiye ve Kürdistan'ın her tarafında bir insanlık suçu olan tecavüz yasasına karşı sokağa döküldüler. Kadınların ve çürümüşlüğe karşı çıkan herkesin mücadelesiyle yasa tasarısı geri çekildi

Ancak aynı akşam torba yasanın 13. maddesi yasalastı ve yapılan değişiklik ile "çocuğa yönelik cinsel istismar suçlarında rıza yaşının 12'ye düşürülüp düşürülmediği" tartışması başladı.

Yeni haliyle TCK 103. madde, eski halinde olduğu gibi 15 yaş altı çocuklarda rıza aranmasını engellemektedir. Ancak bazı davalarda örneklerini gördüğümüz gibi bu yoruma yer vermeyecek şekilde, açıkça ifade edilmediği için yargıda farklı yorumlara yol açabilir. Dolayısıyla uygulamada 12-15 yaş arası çocuklarda rıza aranması yol açma tehlikesi bulunmaktadır. Değişikliğin gerekçesi olarak Anayasa Mahkemesi'nin 14 Temmuz'da iptal ettiği maddelerin değiştirilmesi gösterildi.

Anayasa Mahkemesi 15 yaşın altın-

daki çocuğun da cinsel ilişkide rızası olabilir, yasama organı olarak 12-15 yaş arası çocuğunda rızasını olabileceği durumunu öngören ve özellikle de fiili birtikellik evliliğe! dönüşmüş ise buna dair daha az ceza gerektiren bir düzenleme öngören bir yasa maddesi oluştur demektedir.

Ayrıca Anayasa Mahkemesi, Ceza Kanunu'nun resmi nikâh olmaksızın dini nikâh yapılmasını suç olarak düzenleyen maddesini iptal ederek, çocukların dini nikâh adı altında cinsel istismarının ve aynı zamanda erkek çok eşliliğinin önünü açmıştır.

Anayasa Mahkemesi yaş kademelen-dirmesi yapılmasından bahsediyor ancak yasama organı tarafından yapılan değişiklikte uygulamada 12-15 yaş arası cinsel istismar olaylarında cezasızlık uygulamasının oluşacağı kaygısı mevcut.

Uygulamada eğer mağdur çocuk 12 yaşından büyük ise olayın durumu ve mağdur çocuğun yaşadıkları geri plana itilebilecek ve mahkemeler 12 yaşından büyük mağdur çocuklar için cezanın alt sınırından ceza tayini yolunu tercih etme riskini barındıracaktır.

Yine Anayasa Mahkemesi'nin gerekçeli kararı incelendiğinde istismarda bulunan ile mağdur evlendiğinde bunun daha az cezayı gerektirir bir durum olması öngörülmüyor. Mevcut toplum koşulları düşünüldüğünde çocuklara tecavüz edenlerin mağdur ve/veya mağduru ailesi üzerinde baskı/tehdit uygulayarak veya farklı yollarla daha az ceza almak için mağdur ile evlenme yolunu seçeceği, bunun da tecavüz uğrayan çocukları ömür boyu tecavüze mahkum edeceği açıktır. Bu durum hem çocuk evliliklerinin hem de tecavüzlerin önünü açacaktır. Tecavüz yasal dayanaklarla yıllarca sürecekler.

Buradan bir kez daha söylüyoruz, kutsal aileyi değil çocukları ve kadınları koruyun!

Faşist şiddetinizi, geriçi yasalarmızı, cinsiyetçi sisteminizi kabul etmiyoruz ve bunlara karşı mücadele etmekte vazgeçmeyeceğiz...

Faşizme ve Gericiliğe Karşı Başkaldırıyoruz!

Devrimci Hukukçular

"Kadınlar Buna Asla İzin Vermeyecek"

İktidarın tecavüzcüleri aklayacak olan yeni yasa tasarısına karşı, dün ülkenin hemen her yerinde eylemler düzenlendi, pek çok yerde polis kadınlara saldırarak gözaltına aldı.

İstanbul, İzmir, Adana, Ankara, Antalya ve Samsun başta olmak üzere sokaklara çıkan kadınlara Samsun'da polis saldırdı, 12 kadını gözaltına aldı, Antalya'da ise kadınların eylem yapması engellendi.

İstanbul'da öğle saatlerinde Kadıköy Kalkedon Meydanı'nda oturma eylemi yapılarak tecavüzlerin ve cinsel istismarların cezasızlaştırılması protesto edilirken, akşam da Kadıköy İskele Meydanı ve Galatasaray Meydanı'nda eylemler yapıldı.

Tekirdağ F Tipi'nde Leninist Tutsağa Saldırı

Devletin cezaevlerindeki devrimci tutsaklara yönelik saldırıları ve hak gasplarını artarak sürdürüyor. Yüksek güvenlikli Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nde tekli hücrelerde kalmakta olan TKEP/Leninist davası tutsağı Serdar Serbürent Sürücü koğuş araması sırasında gardiyanların yumruklu saldırısıyla darp edildi.

Kasım ayının ilk haftasında cezaevindeki hücrelerde koğuş araması yapılırken eşyaları talan edilen ve eşyalarının bir kısmına el konulan Leninist tutsak Ser-

İzmirli Kadınlardan Tecavüz Yasasına Protesto

İzmir Kadın Platformu, Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde tecavüzcüleri serbest bırakacak yasa tasarısını protesto etti. Akşam saatlerinde Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde bir araya gelen İzmir Kadın Platformu, AK Partinin, tecavüz edenin kadın ile evlenmesi halinde serbest bırakılmasını getirecek olan yasa tasarısını protesto etti.

Eylemde sık sık "Yasanız Batsın Çocuklar Yaşasın", Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kadın Yaşam Özgürlük", "Tecavüz Suçtur Tasarısı Olmaz" sloganları atıldı.

Edirneli Kadınlar Eylemde

Edirneli kadınlar 19 Kasım günü saat 12.30'da Saraçlar Caddesi üzerinde bulunan PTT önünde buluştu. Kadınlar dövizleri ile "Yasa Geri Çekilene Kadar Direnişeyiz", "Tecavüz Yasasına Hayır", "AKP Elini Çocuklardan Çek" dediler.

İmza kampanyasına destek veren kadınlar dövizlerini PTT önüne bırakarak sloganlarla dağıdılar.

lara yapılan işkencenin boyutunu ortaya koyuyor. Bugün bir başka müvekkilimin davasına girdiğim sırada bu bilgiye ulaşmış olmam, cezaevlerindeki durumun ciddiyetini ortaya koyuyor. Ve biz tutsakların hayatlarından endişeliyiz. Kamuoyunun bu konuya daha duyarlı olmasını bekliyoruz" dedi.

El konulmak istenen malzemeler LMK çizimleri için kullanılan kalemler...

“Derneklerimiz Faşizmin İzni Veya İcazeti ile Kurulmadı”

Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD) ve Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) üyesi avukatlar derneklerinin kapatılmasını, 12 Kasım günü İstanbul Barosu önünde bir eylemle protesto etti.

Beyoğlu Tünel’de bir araya gelen hukukçular, "OHAL'inizi de Mührünüzü de Tanımıyoruz. Sokakları Mühürleyemezsiniz" pankartı açarak "ÖHD susmadı Susmayacak", "ÇHD Susmadı Susmayacak", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganları ile Tünel'den İstanbul Barosu'na yürüdü.

ÖHD, MHD, ÇHD ve Adalet Okulu Derneği'nin kapatılmasına tepkilerini dile getiren ÖHD İstanbul Şube Yöneticisi Sinan Zincir, "Dün olduğu gibi bugün de alanlarda, adliyelerde ezilenlerin savunulmasını yapmaya devam edeceğiz. Derneklerimizi kapatabilirsiniz, binalarımızı mühürleyebilirsiniz. Biz mücadelemizi adliyelerde, sokaklarda sürdüreceğiz" dedi.

Kurumlar adına basın açıklamasını ÇHD üyesi Meryem Anıl okudu. "Faşizme boyun eğmeyeceğiz" diyen Anıl, iktidarın 15 Temmuz darbe gi-

rişimini fırsata çevirdiğini belirterek, OHAL ilanı ile kamu emekçilerine yönelik yürütülen cadı avında 100 bin kişinin gözaltına alındığını, 40 bin kişinin tutuklandığını, aralarında KESK'e bağlı sendika üyelerinin de bulunduğu yaklaşık 100 bin kamu görevlisinin meslekten ihraç edildiğini hatırlattı.

Meryem Anıl "Derneklerimiz hakkında bu kararları verenlere hatırlatmak isteriz ki, derneklerimiz faşizmin izni veya icazeti ile kurulmamıştır; kapatılmasına da onlar karar veremez. Bugünün faşizm koşullarında dahi, derneklerimizin faaliyetlerini durdurmaya kimsenin gücü yetmez. Dün nasıl faşizmin karanlığı karşısında direndiysek bugün ve yarın da faşizm karşısında aynı kararlılıkla mücadele edeceğimizden kimsenin kuşkusunu olmasın" dedi.

Tüm yaşananlara karşı bu süreci sessizlikle geçiştirmemesi, baroların ve diğer meslek örgütlerinin faşizme karşı birlikte mücadeleyi büyümesi gerektiğine dikkat çeken Anıl, "OHAL'in ilan edildiği ilk günden bu yana yapılmış tüm yasalar, ilan edilen KHK'lar, yargı kararları gibi, derneklerimiz hakkında verilen faaliyet durdurma kararları da yok hükmündedir. Bizler, bu kararları tanımıyoruz. Derneklerimiz, açıktır, açık kalacak! Her zaman halklarımızın, ezilenlerin, emekçilerin, devrimcilerin savunulmasını yapmaya devam edeceğiz" dedi.

İzmir Adliyesi'nde ÇHD Standı

İzmir ÇHD, İçişleri Bakanlığı talimatıyla derneğin faaliyetlerinin durdurulmasını protesto etmek için adliye içinde bulunan baro odasında masa kurdu.

Avukatlar derneğin mühürlenmiş olabileceğini ama faaliyetlerinin fiilen durdurulamayacağını göstermek için açtıkları masada ÇHD Genel Merkezinin yayınlamış olduğu bildirinin dağıtımını yapıp sembolik olarak üyelik kaydını aldılar.

1 hafta boyunca açılacak olan masaya yoğun ilgi gösterilirken birçok kişi üyelik başvurusunda bulundu.

Mücadele Birliği / İzmir

TÜYAP'ta Tutsak Gazeteciler İçin Eylem

Türkiye Yazarlar Sendikası üyeleri tutuklu yazar ve gazeteciler için 13 Kasım günü eylem yaptı. 12 Kasım günü açılışı yapılan 35. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'na (TÜYAP) gelen Türkiye Yazarlar Sendikası üyeleri, ellerinde Aslı Erdoğan, Necmiye Alpay ve Cumhuriyet Gazetesi Kitap Eki Yönetmeni Turhan Günay'ın resimlerinin bulunduğu dövizlerle fuar salonlarında tur attı.

TYS üyeleri yürüyüş boyunca sık sık, "Gazeteciler Terörist Değildir", "Yazarlar Hain Değildir" sloganları attı.

Eyleme fuarda bulunan ziyaretçiler de alkışlarla destek verdi. Fuarın girişine gelen YYS üyeleri, burada açıklama yaparak basına yönelik saldırıları ve tutuklamaları protesto etti, gazeteci ve yazarların serbest bırakılmasını istedi.

Haberin Var mı?

35. Uluslararası İstanbul TÜYAP Kitap Fuarı'nda, kamuoyunda duyarlılık oluşturmak ve kapatılan kurumlara dikkat çekmek amacıyla kültür sanat kurumu emekçileri sessiz yürüyüşle eylem gerçekleştirdi.

19 Kasım Cumartesi günü saat 13.00'de Ayışığı Sanat Sanat Merkezi, Devrim Tiyatro Atölyesi, Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM), Arzela Kültür ve Sanat Merkezi, Med Kültür ve Sanat Merkezi (Med-Der), Bilim Eğitim Estetik Kültür Sanat Araştırmaları Vakfı (BEKSAV), Göle Kültür Merkezi, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi ve çok sayıda kurum "Kadın kurumları kapatıldı haberiniz var mı?", "Siyasetçiler tutuklandı haberiniz var mı?", "Gazeteler kapatıldı, haberiniz var mı?" yazılı önlüklerle fuarın içinde sessiz yürüyüş yaparak dolaştı. Kitap stantları arasında bir saat kadar dolaşan kültür sanat emekçileri kurumların kapatılmasına dikkat çekti.

Fuarın girişinde bir araya gelen kültür sanat emekçilerine polis engel olarak dışarı çıkmaya zorladı. Kısa süre grup halinde durup dikkat çekceklerini söyleyerek yarım daire şeklinde bir araya geldi.

Sanat emekçileri "Çav Bella" parçasını seslendirerek alkış ve zılgıtlarla eylemini sonlandırdı.

ÇHD Protestosuna Saldırı

İzmir'de ÇHD ve ÖHD'nin Bayraklı Adliyesi önünde derneklerinin kapatılmasını protesto etmek için gerçekleştireceği eyleme polis saldırdı. Saldırıda aralarında dernek yöneticilerinin ve eyleme destek için gidenlerin de bulunduğu 17 kişi gözaltına alındı.

Gözaltına alınan Serdar Gültekin, Erdoğan Akdoğan, Oktay Uysal, İhsan Can Akmarul, İlahi Öz, Fatma Demirel, Dinçer Çalım, Kardelen Yoğungan, Yunus Emre Güneş, Mehmet Bayraktar, Yemen Cankan, Şule Arslan, Hızal Zöhre Dalıran, Emel Diril, Fuat Şengül, Perihan Kayadelen akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

"Biz Halkız, Hiçbir Yere Sığmayız"

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri İçişleri Bakanlığı'nın talimatıyla aralarında ÇHD, ÖHD, MKM'nin de bulunduğu 370 kurumun kapatılmasını protesto etmek için 14 Kasım günü saat 18.30'da Alsancak Erbil Süel önünde bir araya geldi.

Basın açıklamasını Emek ve Demokrasi Güçleri adına

ÇHD İzmir Şube Sekreteri Avukat Erdoğan Akdoğan gerçekleştirdi. Akdoğan okuduğu basın metninde 11 Kasım'da başlayan demoklere mühür vurulması sürecinden bahsederken "Kapatılan dernekler arasında kadın dayanışmasını ilmek ilmek örenler, istismara ve şiddete uğrayan çocukların hakları için mücadele edenler; her daim ezilenlerin yanında yer alan hukukçulardan oluşmuşlar; işkence görenlerle dayanışmışlar; kültür sanat çalışmalarını yapanlar ve daha niceleri vardı. Ancak; halkın emeğinden çalınarak biriktirilen kara sermayenin akladığı dernekler yoktu. Mühür vurulan dernekler arasında belediyelerin yoksul çocuklar için açtığı ücretsiz etüt merkezleri vardı. Ancak; çocukları istismar eden vakıflar yoktu. Örgütlerimizin kapılmasına kilit vuranlar ile hayatın saflığına ve güzelliğine gölge düşürenler aynı saftaydılar çünkü" dedi.

"Onların temel yanılışı bizim örgütlerimize kapıdan girildiğini sanmalarıydı. Kapımıza mühür vurulduğunda yok olduğumuzu zannetmeleriydi..." diyen Akdoğan, dayanışmanın gücünü yok edebilecekleri yanılısında olanları kendi gözlerindeki mühürü kaldırmaya davet etti.

"Biz sokaklar, yollar şehirler ve ülkeleriz. Biz sanatı, edebiyatı, hak ve adaleti, dayanışmayı, güzelliği aşkı ve hayatı üretiriz. Biz Soma'da kara ter; üniversitede barış için yazan kalem, Cerattepe'de direnen nehir; Gezi Parkı'nda meşe ağacı, Ege'de zeytin tanesi, liselerde karanlığa sırtını dönen gelecek, grev halayına duran ayak, hücreye hapsedilse de bağlama çalan umut, her Cumartesi alanlara bırakılan beyaz tülbent, tanklarla toprakları yıkılmaya çalışılan mahalleler; yok edilmeye çalışılan dört ayaklı minarenin dibindeki tarihiz. Biz halkız, zaten hiçbir yere sığmayız" diyen Akdoğan açıklamayı "MUTLAKA KAZANACAĞIZ" sözleriyle sonlandırdı. Eylem alkışlar, zılgıtlar ve sloganlarla sona erdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ İZMİR

Sanata Mühür Vurulamaz

15 yıldır Kürtçe tiyatro yapan Seyr-i Mesel Tiyatrosu ve Seyr-i Mesel Sanat Atölyesi Derneği, kapılarına mühür vurulması üzerine bir basın açıklaması yayınladı.

"90'lı yıllarda tüm baskılara rağmen, Kürt Tiyatrosunu bodrum katlarında seyrelerine ulaştırmayı başaran tiyatrosular; yaptıkları için salt tiyatroya olmadığımız bilincindeydiler.(...) Kürt Tiyatrosunun tanıkları, yaratıcıları, emekçileri dün olduğu gibi bugün yine ateşle sınanıyorlar. Yaklaşık 15 yıldır bağımsız olarak faaliyet gösteren Seyr-i Mesel Sanat Atölyesinin kapısına mühür vurulması, bu anlamda malumun ilanı oldu. Bugüne kadar Kürtçe'nin Kurmanci ve Zazaki lehçelerinde bir çok oyun ile izleyicisinin karşısına çıkan Seyr-i Mesel Tiyatrosu, bugün yine sahnenin dışına itilmeye çalışılıyor.

Tiyatronun dört duvar arasında sıkıştırılmayacağı deneyimleyerek öğrenen Seyr-i Mesel Tiyatrosu, bu duruma geçmiş tecrübelerinden hiç de yabancısı değil ve dışarıyı çok iyi bilmektedir. (...) Onlar araya dursun. Seyr-i Mesel Tiyatrosu suya yansdı, aynaya bakmaya cesareti olanlar Mesel'in Seyrine devam edebilir. Seyr-i Mesel Tiyatrosu, Seyr-i Mesel Sanat Atölyesi Derneği"

DEVİRİME İNANMAK YA DA İNANMAMAK

Ali Varol Günal

İşte bütün mesele bu! Hele de yaşadığımız şu süreçte... Kuşkusuz burada bahsi geçen "inanmak", bir din adamının dine inanması gibi değildir. Sözkonusu inanç, bilimsel bir inançtır. Devrimci bir durumun olduğunu, her devrimci durumdan bir devrim çıkabileceğini bilmektir. Pasif bir bekleme ve "oluş" hali değildir; durum güncellemesi de değildir! Devrimi gerçekleştirmek için amaçlı bir etkinlik içinde bulunurken, devrimi somut olarak hissetme, yaşama durumudur.

Devrime inanmak, bütün toplumsal ve siyasal olaylardaki sıçramalı gelişimi görmek, olayların yönünü önceden kestirebilmektir. Sadece bir tahmin değil, bir öngörüdür. Şairin dediği gibi, "annelerin ninnilerinden spikerin okuduğu habere kadar/ sokakta, yürekte ve kitapta yenebilmek yalanı/ anlamak, o müthiş bir bahtiyarlık/ anlamak gideni ve gelmekte olanı"dır. Devrime inanmak, "zamanın ruhu"nu doğru okumaktır; "bardağın dolu tarafından bakmayı bilmek"tir. Devrime inanmak, olaylara diyalektik bakabilmek, "karanlığın en koyu olduğu an'ın şafağın sökmeye en yakın an" olduğunu görebilmektir. "Umutsuzluğun kıyasına gelmiş" olan yığınların, umut arayışlarının varolan düzenin sınırları içinde karşılıklı bulamayacak oluşunun yaratacağı fırtınayı sezebilmektir. "Her devrimin başlamak için bir 'genel bahane'ye ihtiyaç duyacağını" bilmek ve bu "genel bahane"nin ne olacağını önceden kestirmenin mümkün olmadığını; ama her gün her saat yaşanan olaylarla ortaya çıkışının hazırlandığını kavramaktır. Devrime inanmak, değişim, değişimin gücüne inanmak, "değişmeyen tek şeyin değişimin kendisi olduğu"nu bilmektir. Devrime inanmak, tarihin tekerleğinin hep ileri doğru döneceğini, onu geri çevirmenin mümkün olmadığını, geçici geriye düşüşlerin gelişimin doğrultusunu değiştiremeyeceğini bilince çıkarmaktır.

Devrime inanmak, ünlü komutan Clauswitz'in dediği gibi "savaşın önce kafalarda kazanılacağı" gerçeğini anlayabilmiş olmaktır. Devrime inanmak, devrimin gerekli ve tarihsel olarak zorunlu olduğuna inanmaktır; "böyle gelmiş olanın böyle git"meyeceğini bilmek, bu nedenle de onun için mücadele etmekten bir an olsun vazgeçmemektir. Yeniden ve yeniden deneme cesaretini kaybetmemek, kavganın en zorlu anlarında bile umutlu ve iyimser olmayı bilmek demektir. Yapabiliriz inancı ile yapabileceğimizin biraraya gelmesi ile başarının mümkün olabileceğini görmektir. Devrime inanmak, "güneşin doğduğu her ufukta umuda giden bir yol olduğunu" bilmektir. Asla çaresiz kalmamak, çarenin bizler olduğunu unutmamaktır. Eğer bir yol bulamıyorsak, yeni bir yol açmak için kolları sıvamak gerektiğini bilmek, asla umutsuzluğa kapılmamaktır. Deniz yoldaşımızın dediği gibi, devrimin ya ruhumuzda olduğumu ya da hiçbir yerde olmadığını yaşamımızın her anında hatırlamaktır.

Devrime inanmak, ustaların dediği gibi devrimin "dünyanın en pratik işi" olduğunu bilmek ve devrimi pratik olarak örgütlemeye girişmektir. Kararlı olmak, zorluklar karşısında yılmamak, komünist inadı bir an olsun elden bırakmamak, amaca uygun çalışmak, emek harcamak demektir. Bir halk deyiminde söylendiği gibi "işleyen demirin pas tutmayacağı"ni bilerek hareket etmek, asla ve asla oblomovluğun yaşamımıza sızmasına izin vermemektir. Zaten devrimin olacağına inanan bir insan, nasıl olur da tembellik yapabilir ya da devrimin herhangi bir işini yapmak için erinceçlik gösterebilir ki... Tam tersine! Devrime gerçekten inanan insanlar, büyük şairimiz Nazım Hikmet'in "Komünistlere Bir Çift Söz" şiirinde söylediğine uygun davranmalıdırlar: "Komünistler bir çift sözüm var size:/ ister devlet başında olun ister zindanda/ ister sıra neferi, ister parti katibi/ Lenin girebilmeli her zaman her mekanda/ işinize, evinize, bütün ömrünüze/ kendi işi, öz evi, kendi ömrüymüş gibi".

Devrime inanmak, bu büyük kavgada asla yalnız olmadığını bilmektir aynı zamanda. Sadece dost, yoldaş omuzbaşlarını yanında hissetmek değildir bu; bizim mücadelemizin uluslararası mücadelenin bir parçası olduğunu bilmek, dünyada komünist devrim için mücadele eden tüm devrimci ve komünistlerin gücünü kendi göğüs kafesimizde birleştirebilmek, bugüne kadar yaratılmış olan büyük birikimi kendi kişiliğimizde taşıma gayretini de göstermektir. Ekim Devrimi'nin, Küba Devrimi'nin, Çin Devrimi'nin, Vietnam Devrimi'nin, Rojava Devrimi'nin... coşkusunu yaşayabilmektir. Yoldaşlarımızın uğruna hayatlarını verdikleri, o güzel günleri, "ekmek, gül ve hürriyet günleri"ni yaratma mücadelesinden bir an olsun vazgeçmemektir.

Devrime inanmak, Fidel Castro gibi, bütün bir yaşamı devrim ve komünizm için adamak, "devrim için savaşmaya komünist denmez" şiarını yaşam gereği haline getirmektedir.

Yeni Akit, ülkenin içinde bulunduğu durumu yerinde bir tespitle okuyucularına duyurdu. "Allah belamızı vermiş olabilir mi?" Resmi Gaste

ABD'ye Ait Nükleer Silah Şifrelerinin Trump Tarafından Öğrenilecek Olması BM'de Gerilim Yarattı... Resmi Gaste

Eğitimde Gericileşmeyi Tartıştık

Öğrenci gençliğin örgütlenmesinin yakıcı olduğu bir anda, öğrenci gençliğin mücadele bayrağına hangi şiarı yazması ve eğitim sisteminde gerçekleşen bu uygulamalar hakkında daha bilinçli ve farkında olunması için İstanbul DÖB olarak Şişli Ayrıtışığı Sanat Merkezi'nde bir etkinlik düzenledik.

İmam hatipler, eğitim müfredatının değişmesi, okullarda tarikatların boy göstermesi, küçük yaşta çocuğa din eğitimi, bilimselliğin yok sayılması derken eğitimde gericileşmede dinci-faşist iktidar bir hayli yol almış durumda. İnsan bilincinin dogmalarla doldurulmaya çalışıldığı bu topraklarda, faşizm şimdiden başlayarak gelecek kuşakları gerici, kindar yetiştirmek için "proje okul" adı altında henüz İmam-Hatip'e dönüştürülemez okulları da bu kapsama alarak ile-

rici-demokrat olan son liseleri de gericiliğin pençesine itiyor. Üniversitelerde ise YÖK belasının dışında binlerce ileric-demokrat-sosyalist akademisyenin devlet kadrolarından atılması dışında şimdi de devlet rektörlük seçimlerini kaldırdı. Artık üniversitelere seçim olmadan kayyum atar gibi rektör atanacak.

İşte böyle bir ortamda öğrenci gençliğin örgütlenmesinin yakıcı olduğu bir anda, öğrenci gençliğin mücadele bayrağına hangi şiarı yazması ve eğitim sisteminde gerçekleşen bu uygulamalar hakkında daha bilinçli ve farkında olunması için İstanbul DÖB olarak Şişli Ayrıtışığı Sanat Merkezi'nde bir etkinlik düzenledik.

Farklı lise ve üniversitelerden bir araya gelen DÖB'lüler etkinliğin birinci bölümünde eğitimde gericileşme, proje-okul, eğitim sisteminin niteliklerini ve uygulamalarını tartıştı. Gerici eğitim sisteminin öğrenci gençliği tut-

sak aldığına, meslek liselerinde emek sömürüsünün giderek arttığına, eğitim müfredatında bilimselliğe dair hiçbir şeyin kalmadığına değinen liseli DÖB'lünün anlatımının ardından soru-cevap kısmına geçildi ve bu bölümden sonra kısa bir ara verildi.

Arada içilen sıcak çayların ve ke-

yifli sohbetlerin ardından ikinci bölümde sözü üniversiteli bir DÖB'lü aldı. Söz alan DÖB'lü bugün emperyalist-kapitalist sistemin dünya genelinde yaşadığı ekonomik-siyasal krizin işçi sınıfını, emekçi halkları ve gençliği ayaklanmalara ittiğini, Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan devrimci durumun

ve iç savaşta karşı dinci-faşist iktidarı çıplak zorla karşı koymaya çalıştığını, bunun da emekçi yığınlarda büyük bir öfkeye ve hareketliliğe neden olduğunu söyledi. Gezi Ayaklanması, 6-8 Ekim serhıldanı ve ardından yaşanan irili-ufaklı birçok isyan, ayaklanmanın faşizmin temellerini sarstığını belirtti. Ardından öğrenci gençliğin belası olan YÖK'ün uygulamalarına ve buna karşı gelişen reflekslere, akademinin sermayeye peşkeş çekilmesine değindi. Öğrenci gençliğin bugün kendi kurtuluşunun sadece akademik mücadelelerle sınırlanamayacağını ve işçi sınıfının, Kürt halkının yanında yer alması gerektiğini, bundan kaynaklı bugün 'Politik Özgürlük Kazanılmaz', Akademik Özgürlük Kazanılmaz' şiarının yükseltilmesinin önemine vurgu yaptı. Anlatımın ardından geçilen soru-cevap bölümünde edilen sohbetlerin ardından etkinlik sona erdi.

İstanbul DÖB

Kayyum Rektör İstemiyoruz

12 Temmuz'dan beridir seçilmiş olan, fakat Boğaziçi'ne rektör olarak atanmayan Gülay Barbaçoğlu'nun yerine Boğaziçi Üniversitesi rektörü olarak seçime bile girmemiş olan Mehmed Özkan atandı.

Üniversite öğrencilerinin seçilmiş rektörlerinin atanması için uzunca bir süredir eylem ve etkinlikleri devam ediyordu. Kuzey Kampüsünde üniversite öğrencilerinin ve akademisyenlerin çabalarıyla kurulan derslikte dersler, atölye çalışmaları, tiyatro ve müzik etkinlikleri yapılmaktaydı.

Rektör olarak seçime bile girmemiş Mehmed Özkan'ın atanmasıyla birlikte okul öğrencileri bu durumu protesto etmek için 14 Kasım'da bir eylem gerçekleştirdi. Sabah saatlerinde Güney Meydanı'nda toplanan öğrenciler durumu protesto etti ve saat 13.00'de

Güney Kapı'da yapılacak olan eyleme çağrıda bulundu.

Eylem öncesi Güney Meydanı'nda toplanan öğrenciler "Kayyum Rektör İstemiyoruz" pankartı arkasında toplandı ve buradan Güney Kapı'ya doğru yürüyüşe geçti. "Kayyum Rektör İstemiyoruz", "Akademi Saray'a Teslim Olmayacak" sloganlarıyla yürüyen kitle Güney Kapı'ya vardığında, kitlenin önü güvenlik ve polis tarafından kesildi. Yoğun polis kuşatmasında olan Kapı'da açıklamalarını okumak için öğrenciler ısrar edince, polis öğrencilere saldırdı ve saldırı sonucu iki öğrenci gözaltına alındı.

Saldırının ardından gözaltılıların serbest bırakılması için nöbete geçen kitle bir süre sonra gözaltılıların serbest bırakılmasıyla okula geçti.

Öğrenciler rektörlük önünde "kayyum rektörün" geri çekilmesi için nöbet tutmaya devam ediyor.

Roboski Anmasına Terör Soruşturması

Mustafa Kemal Üniversitesinde 2015 Aralık ayında yapılan Roboski katliamı anmasından sonra, aralarında bir DÖB'lünün de bulunduğu 55 öğrenciye okul disiplin soruşturması açmış, soruşturma sonucunda 50 öğrenci kınama 3 öğrenci 1 ay uzaklaştırma 2 öğrenci 6 ay uzaklaştırma almıştı.

Olaydan tam 11 ay sonra, bu anma etkinlikler gerçekleştirilerek,

Hatay Cumhuriyet Savcısı 'terör örgütü propagandası' yaptıkları gerekçesiyle 55 öğrenciye soruşturma açarak ifadeye çağırıldı.

Soruşturma çağrısı ise yasal tebliğ yerine fakülte önlerinde sürekli dolaşan TEM polislerinin öğrencilerin okul içinde önlerini keserek sözlü biçimde yapıldı.

Faşizm korkularını her geçen gün biraz daha açık ediyor. Oysa yaşam bizden yana akıyor, korkmuyoruz geri adım atmıyoruz.

Baskılarınız soruşturmanız bizi yıldırmayacak.

MKÜ/DÖB

Gençliğe Yönelik Baskılar Artıyor!

Yaşamımız her taraftan kuşatılıyor. Okullarımızda eğitimin gericileşmesi, okullarımızın sermayenin arka bahçesine dönmesi, çürümenin, kültürel yozlaşmanın, bayağılaşmanın, kalitesizleşmenin ve cehaletin iktidarcı salık verilmesi.

Gençliği kendi ihtiyacına göre şekillendiren burjuvazi ideolojik ve politik olarak da kendi köhneleştiğiyle çürütüyor bizleri. Dinciliği, tarikatçılığı, şoven ve milliyetçi düşünceleri gençliğe empoze ederek, uyuşturucu ve tüketim çılgınlığıyla, aptal dizilerle, televizyon programlarıyla bilincimizi tutsak almaya çalışıyorlar.

Geleceğin proleterleri olacak bizleri dünyayı kuran, yaratan emekçilere karşı yabancılaştırıyorlar. En kötüsü topluma ve elbette paylaşmaya, dostluğa yabancılaştırıyor. Bizi yalnızlaştırıyor kapitalizm. Fabrikada, tarlada, atölyede, işyerinde sömürünün en acımasızını ve

çürümenin en bayağılaşmışına mahkum ediyorlar bizi. İşçi gençlik, öğrenci gençlik, işsiz gençlik toptan bir baskı ve geleceksizliğe itiliyor.

Hayatımıza saldırmaları yetmezmiş gibi, en iyilerimizi, en güzel çocukları aramızdan koparıyorlar. Genç devrimciler tutsak ediliyor, işkence görüyor, öldürülüyor. Cezaevleri devrimcilerin iradesini kırmak için cehennem çevriliyor.

En son çıkan KHK ile artık tutuklanan öğrenciler eğitim haklarından yoksun bırakılacak. Yani tutuklu öğrenciler cezaevlerinden okullarına devam edemeyecekler. Dinci-faşist iktidar böylece öğrenci gençliğin mücadeledeki yerini almasının önüne geçmeye çalışıyor.

Fakat faşist devletin hesaba katmadığı şey, geçmişten bugüne gelen devrimcilerin iradesinin kıramamasıdır. Devrimcilere yönelik her türlü vahşeti uygulayan devlet, ne geçmişte başarılı olabildi ne de şimdi olacak.

Gençlik bu kan denizinin ufkundan doğacak kızıl güneş için emekçi halklarla birlikte savaşacak. Çünkü güçlü olan biziz, güçlü olan devrim!

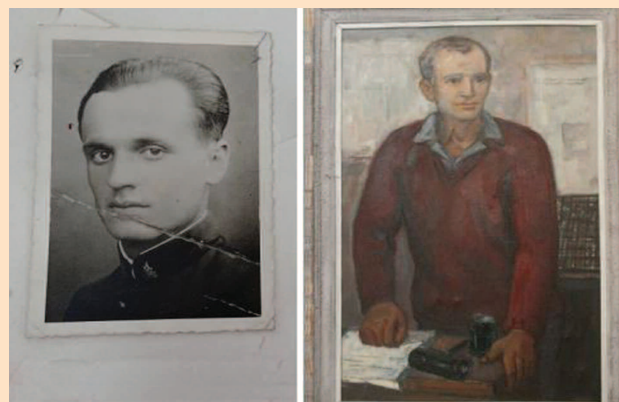
Partizanlar Ölmez

Grigor Stoïçkov'un anlatımıyla, Bulgaristan'dan bir devrim romanı...

"Halk refahı gökten düşmeyecek. Bu uğurda kan dökülecek, kurbanlar verilecektir. Bunlar arasında bizler de olabiliriz... Fedailik gerek, ..."

İşçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Grigor, gittiği ilkokulda da BKP'li öğretmenlerinin olması ve büyük kardeşleri Angel ve Neno sayesinde komünizm ile küçük yaşta haşır neşir olmaya başlar. Ekonomik yetersizlikler sebebiyle öğrenim hayatını tamamlayamaz ve Sofya'ya çalışmaya gider. Kardeşi Neno, Sofya'da bir avukatın evinde çalışmaktadır.

O sıralar Hitlerci faşist Bulgar devleti BKP'yi ve devrimci mücadeleyi tamamen sindirdiğini düşünmektedir. Bunun üzerine BKP, "Rabotnicesko Delo" gazetesini çıkarmak için yer aramaktadır ve Neno'nun çalıştığı evin tavanarası en uygun yer olarak bulunur. Neno, arkadaşları Stamo ve Slaveyko'ya yardımcı olması için kardeşi Grigor'u çalıştığı yere kendisinin yerine işe aldırır. Bundan sonra Grigor'un görevi, Stamo ve Slaveyko'ya (Slaveyko'nun kardeşi Boris Novanski, gazetenin basımı için girişilen kamulaştırma eyleminde ölümsüzleşmiştir. Eylemde 12 milyon levanın

kamulaştırılmasına karşın yalnız 1 milyon levası BKP'nin eline geçebilmiştir.) gazete basım ve dağıtım işlerinde yardımcı olmaktadır. (Kısa bir süre sonra, burjuva dünyanın üyesi olan avukatın posta kutusuna gazete bırakılması gibi şeyler, burjuva dünyada fazlasıyla yankı bulmaya başlar.)

Sovyetler Birliği'ne karşı düzenlenen faşist istilanın püskürtülmesi ve savaşın müttefik devletler lehine dönmesi ile Sofya üzerinde başlayan müttefik bombardımanı sebebiyle ev sahibi evini taşımaya karar verir. Stamo ve Slaveyko ise aynı yerde matbaa işine devam ederler. Bir süre sonra binanın bombardımana denk gelmesi endişesi sebebiyle onlar da yer değiştirir. Ve böylece matbaa ortaya çıkmaksızın gazetenin yayın hayatı devam eder.

Fakat her şey bu kadar düzgün gitmez. Grigor faşist devletin eline düşer, çeşitli işkenceler görür, ama ne matbaanın yerini ve ne de yoldaşlarının yerini söylemez. Uzun süren sorgu ve işkencenin ardından gönderildiği toplama kampından

savaşın bitimine yakın bir zamanda serbest bırakılır. Serbest bırakıldığında Slaveyko'nun da özgürlük savaşında düştüğünü öğrenir.

Bundan sonrası Grigor için, Vatan Cephesi partizanlarına katılmak ve faşist hükümetin devrildiği her yerde halk hükümetinin kurulması için çaba harcamakla geçecektir.

Merkez Bankası, doların ateşini düşürmek için FETÖ operasyonlarından ele geçirilen 1 dolarları piyasaya sürmeye hazırlanıyor. Resmi Gaste

"Yakında 90 yaşında olacağım. Yakında ben de diğer önderler gibi gideceğim. Elbette hepimizin zamanı gelecek. Ancak Kübalı komünistlerin idealleri, inançları bu dünya için, insanlık için fayda sağlamaya devam edecek. Bu idealler için savaşmaya devam etmeliyiz"

Fidel ölümsüzleşmiş olsa da 'Tarih beni haklı çıkaracaktır' sözleriyle hala belleklerimizde devrimin ve sosyalizmin yılmaz savunucusu, Küba halkının sevgili lideri, devrimin bir militanı olarak kalmaya devam edecek.

Genç İşçilerin Kurtuluşu Kendi Elllerinde

İnsan hayatının değersizleştiği, alınıp satılabilir hale geldiği, işçi sınıfının emeğinden başka vereceği hiçbir şeyinin kalmadığı bir sistem kapitalizm. Fabrikalarda, atölyelerde, tarlalarda, madenlerde, merdivenaltı tezgahlarda çok kötü koşullarda çalışıyor ve buna karşılık çok düşük ücretler alarak çalıştırılıyor genç emekçiler. Kapitalizmin kar hırsı yüzünden son yıllarda iş cinayetlerinin ve hayatını kaybedenlerin sayısı binlerle ifade ediliyor. Güvenlik koşullarının sağlanmadığı, işçilerin kendi kaderlerine en çok terk edildikleri yerlerden biri ise madenler. Soma, Ermenek ve en son Şirvan.

Geçtiğimiz günlerde madende çalışan işçilerin üzerine, yaşanan patlama sonucunda binlerce ton kaya düştü ve işçiler feci şekilde can verdi. Devlet az sayıda işçinin öldüğünü söylemesine rağmen, işçilerin yakınları hala olay yerinde toprak altında kalan kurtarılamayan işçilerin çıkarılmasını bekliyor. Kapitalizmin insanlığı yok oluşturmaya çalıştığı şu günlerde Şirvan ile birlikte insanlık bir kez daha katledildi. Olay yerine her zamanki gibi kurtarma ekipleri yerine polis ve asker sevk edildi. Olay yerine gelen devlet görevlilerini protesto etmek isteyen halka asker saldırdı, insanlar gözaltına alındı. İşte yine bir içler açısı durum.

Sermayenin temsilcileri ise daha Soma'da 'madencilerin kaderinde ölmek var, bu işin fitratında' diyerek işçilerin hayatını değil daha fazla karın umrunda olduğunu ortaya koymuştu. İşçi sınıfının, genç emekçilerin insanca yaşayabileceği koşullar sadece sosyalizmedir. Kapitalizm rekabete dayalı çalışma koşullarıyla işçileri ölüme sürüklüyor. İşçi sınıfı, genç emekçiler kendi kurtuluşları olan sosyalizm için savaşmalı. Bu insan kalabilmenin tek yoludur!

FİDEL'E ŞARKI

Haydi gidelim,
atesli peygamberi şafağın,
gizli patikalardan ulaşalım
o yeşil timsahı kurtarmaya, aşkla sevdiğin.
Haydi gidelim,
isyankar ve marslı yıldızlarla dolu
cephayle aşagılanmayı bozguna uğratarak
zafere erişmeye ya da ölümlle buluşmaya yemin edelim.
Duyulduğunda ilk atış sesi ve uyardığında
çalıklılar bakirelere yaraşan bir şaşkınlıkla,
orada, yanı başında, olgun savaşçılar olarak,
bulacaksınız bizi.
Saçıldığında sesin dört rüzgara doğru
adalet, ekme, özgürlük, tarım reformu,
orada yanı başında, aynı vurgularla,
bulacaksınız bizi.
Ve yerini bulduğunda bunca emeğin sonunda
zalime karşı doğruluğun uğraşı,
orada, yanı başında, bekçilik ederken mücadelenin sonuçlarına,
bulacaksınız bizi.
Yaralı böğrünü yaladığı gün canavar
milliyetçi bir mızraktır onu orada vuran,
orada, yanı başında, gururlu yüreklerimizle,
bulacaksınız bizi.
Sanma ki bozabilirler bütünlüğümüzü
rüşvetle kuşanmış yaldızlı bitler,
tek istediğim bir tüfek, mermiler ve bir siper.
Başka hiçbir şey.
Ve sayet engellerse yolumuzu demir,
Amerika tarihine geçen
gerillaların kemiklerini örtmek için
bir mendil isteriz. Kübalıların gözyaşlarından.
Başka hiçbir şey.

Che

Önümüze Politik Özgürlük Ve İktidar Hedefini Koyalım

Bu topraklarda gençlik devrimci dinamizmini hiç kaybetmemiş ve sürekli artarak yükselmiştir. Deniz, Mahir, İbrahim ve niceleri devrim tohumlarını ektiler bu topraklara. 68 kuşağından bu zamana kadar süre gelen devrim mücadelesinde gençlik hep aktif rol oynadı, hatta en ön saflarda zaman zaman başı çekti.

Gençliğin dinamik ve aktif olması devrim güçleri açısından büyük avantaj sağlasa da günümüzde gençlik örgütlerinin akademik sınırlar içerisinde kalan mücadelesi, pasifistliği, gençlerin dinamizmini kaybetmesine neden olmaktadır. Bu toprakların genç unsurları 6. filoyu denize döken, Amerikan konsolosunun arabasını yakan gençlerdi. Devrimci dinamik yükselmeye başladığından beridir, gençlik içerisinde bu kadar reformist düşünceler kendisini üst düzey göstermiş midir(?) bilmiyoruz. Ama günümüzde gençliğin önüne konulan parasız eğitim, demokratik eğitim vs. furyası, lise ve üniversitelerde çok dillendirilen kısır politikalar.

Dinci faşizmin eğitimi sarmalamaya başlaması ve dönüştürmesiyle karşımıza çıkan "Proje Okulları" meselesi ile imam hatipler kapatılın taleplerini de artık daha fazla duyar olmaya başladık. Peki ne olacak bu imam hatipler kapatılırsa? İşçi ve emekçi halkın çocukları daha iyi bir eğitim mi(?) görmeye başlayacak? Tamam dinci faşizmin devletten eğitim kurumlarını dönüştürmesi bizim için eksi bir yöndür kabul ediyoruz fakat çözüm mü? Bir gençlik örgütü, seslendiği kitleye bunu talep olarak sunabilir mi?

Bu ne demokratik mücadele kapsamında ele alabileceğimiz bir taleptir; ne de gençlik örgütünün ana görüşü olabilir. Bir gençlik örgütlenmesi önüne politik hedefler koymalıdır. Bu hedeflerde ancak politik iktidar hedefidir. İşçi gençlik ve emekçilerle birlikte politik iktidar hedefi.

Yazıda genel olarak öğrenci gençliğin önüne konulan pasifist ve akademik hedeflerden bahsettik fakat işçi gençliğin önüne konulan ekonomist ve sendikalist hedeflerde en az öğrenci gençliğin önüne konulandan tehlikeli değil. "İşçi gençlik mücadelenin sonucunu belirleyecektir" diyen Lenin yoldaştan aldığımız ilham bize devrim yolunu gösterirken, ekonomist ve reformistlerimiz ise işçi gençliği sendika bürokrasisinde harcayıp devrim mücadelesinden uzaklaştırmakta. Gençliği salt sendika alanına sınırlamakla pasifize etmek, gençliğin dinamizmini köreltmektir.

İşçi ve öğrenci gençlik önüne politik özgürlüğü, iktidar hedefini koyarak örgütlenmeye ve devrimde ki rolünün farkına varmaya başladığı an devrime bir adım daha yaklaşmış olacağız.

Desteğe Giden Öğrenci Okuldan Atıldı

15 Temmuz darbe girişiminden sonra ilan edilen OHAL ile toplumun ilerici, demokrat kesimlerine yönelik baskılar giderek artıyor. İlan edilen KHK'lar ile çok sayıda ilerici gazete, dergi, yayınevi, haber ajansı kapatıldı, binlerce ilerici akademisyen, memur işten atıldı, onlarca dernek kapatıldı, mühürlendi. Devrimci, ilerici güçlere yönelik tutuklama furyaları ise devam ediyor.

Geçtiğimiz haftalarda yayınlanan KHK'lar ile Ankara'da meslekten el çektilen akademisyenlerden Nuriye Gülmen, iki haftaya yakındır eylemde. Ankara'nın en işlek yerinde her gün eylem yapan Nuriye Gülmen, biz bu haberi yazana kadar, 12 defa gözaltına alındı. Nuriye Gülmen'in eylemlerine ise öğrencilerden, demokrat, ilerici insanlardan da destekler geliyor.

Geçtiğimiz gün Nuriye Gülmen'e destek için eylem yapan ve ardından gözaltına alınan iki Dev-Lis'liden İncirli Anadolu Lisesi'nde okuyan Sıla Yalçın, valiliğin talimatıyla okulundan atıldı.

Faşist devletin kendinden olmayana tahammülsüzlüğü, her zamankinden daha fazla. Meslekten ihraç edilen öğretmenler, haklarında ilgisiz sebeplerden açılan soruşturular, okullardan atılan öğrencilerin sayısı kat be kat artmış durumda.

Menüsünden "çoban salata" seçeneğini kaldırmayan lokanta sahibi hakkında Cumhurbaşkanı'na hakaret davası açıldı... Resmi Gaste

Küba Gençliği'nin Devrime Bağlılığı

Yaklaşık 100 yıllık bir geçmişe sahip olan Üniversite Öğrencileri Federasyonu, Lise Öğrencileri Federasyonu ve Genç Komünistler Ligi üyesi Kübalı öğrenciler ve Küba gençliği, ABD Başkanı Barack Obama'nın Küba'ya ziyareti öncesi, sosyalist toplumun kazanımlarını koruyacaklarına ve Devrim'i yaşatacaklarına dair açıklamada bulunmuştu.

Kübalı devrimci gençlik örgütlerinin açıklaması şöyle:

"Biz direniş ve kavga tarihinin çocuklarıyız

Mücadele tarihimizin mirasçıları ve devamcıları, Kübalı öğrenciler ve gençler olarak yaşamakta olduğumuz tarihsel anın önemini anlıyor ve Barack Obama'nın 20-22 Mart arası ülkemizi ziyaretine ilişkin Küba'nın tutumunun özetlendiği 9 Mart tarihli Granma başyazısında kesin olarak ifade edilmiş olan tavrı destekliyoruz.

Bizler; önceki kuşaklara da rehberlik etmiş olan Jose Marti'nin etik, insancıl ve anti-emperyalist mirası, Fidel'in asi ruhu ve Küba halkının kahramanlığıyla dövuşmüş ilke ve değerlerden vazgeçmeksiz günümüzün sorumluluklarını ve zorluklarını üstlenirken gerekli olan kuvveti bizlere veren bir direniş ve mücadele tarihinin gururlu çocuklarıyız.

Devrim bizlere, ücretsiz, nitelikli ve dünya çapında nam salmış eğitim sistemiyle en yüce ideallere saygı duymayı ve onları savunmayı öğretti. Profesyonel, sanatsal ve sportif sayısız gelişmenin kapısını açtı. Sağlık seviyemizi dünyanın en tepelerine çıkardı. 101 genci parlamentoda vekil yaparken, tüm meclis adaylarının %15'ini 34 yaşın altında tutarak binlerce genç erkek ve kadını politik ve ekonomik alanlarda çeşitli yönetici rollere oturttu, böylece ülkemizin karar alma mekanizmalarında aktif şekilde yer almasını teminat altına aldı.

Biz, yaklaşık 100 yıllık tarihiyle Üniversite Öğrencileri Federasyonu, Lise Öğrencileri Federasyonu veya Genç Komünistler Birliği üyeleri olarak Başkan Obama'yı saygıyla karşılayacak olan bağımsız ve egemen halkın temsilcileriyiz.

Obama burada karşısında nefretten, ırkçılıktan, uyuturucudan, şiddetten ve egoizmden uzak; milyonlarca Kübalının hayallerini yıkılmaya yönelik insanlık dışı bir ablukaya yıllarca dayanabilmiş bir kuşak bulacak. Tüm fiziksel ve entelektüel gelişimlerinin sınırlanması suretiyle çocukların ve gençlerin olumsuz etkilendiği bu adaletsiz politikanın yükü altında doğan saygılı ama sıkı bir kuşak bulacak.

Bizler, ABD'nin uzun yıllar ülkemize karşı kurduğu ve başarısızlıkla sonuçlanmış onlarla projeye rağmen, karşılıklı saygı, ulusal egemenliğimizin tanınması ve tereddütsüz biçimde devrim için çalışacağımız, inşa etmekte olduğumuz sosyalist toplumun kazanımlarını savunacağımız ve bu çabalarımızı tehdit eden zorluklar ne olursa olsun onlarla yüzleşeceğimiz gerçeğinin kabul edilmesi temelinde yeni ilişkiler kurmaya hazır ve amade bir ülkenin parçasıyız."

DEVİRİM DÖNEMİNDE DEVİRİMCİ OLMAK

Özgür Güven

Sınıf mücadelesini sonuna kadar götürmek ve kendi kurtuluşunu gerçekleştirmek isteyen proletarya, politik özgürlüklere ve politik demokrasiye, toplumdaki ezilen, sömürülen, baskı altında bulunan diğer bütün sınıf ve katmanlardan daha çok ihtiyaç duyar. Zira sosyalizme demokrasi yolunda varılır. Bu yüzden proletaryanın ilk hedefi demokrasiyi fethetmektir. Proletarya sınıf bilincini yetkinleştirecek, devrimci komünist partisini güçlendirerek, ezilen sömürülen, baskı altındaki diğer sınıfları kendi bayrağı altında toplayarak kendi kurtuluşuna doğru ilerler. Diğer ezilenleri kurtarmadan kendi kendisini de kurtaramaz. Bu nedenle politik iktidar mücadelesini ya da proletaryanın kurtuluşunda başlama noktası olan politik iktidarın fethi mücadelesini öteleyerek diğer şeyleri öne çıkarmak demek, proletaryayı politik mücadelenin dışında tutmak, ekonomik-sendikal mücadeleye ve ekonomizme hapsedmek demektir.

Devrimin başladığı, ayaklanmaların, devrimci kitle mücadelesinin sürdüğü bu süreçte küçük burjuva hareketin sloganlarına bakın, 'direniş' çağrısından daha ileri bir şey bulamazsınız. O da gasp edilen haklar için direniştir, adalet için direniştir, karşı-devrimin saldırılarını püskürtmek için direniştir. Kimi zaman da 'mücadele' çağrısı yaparlar. Oysa sınıf mücadelesinin ayaklanmalar boyutuna vardığı, kitlelerin sonuç alıcı mücadelenin yollarını ve yöntemlerini aradığı bir yerde ve dönemde bu çağrı anlamsızdır. Devrimin saldırıya geçtiği bu süreçte direniş çağrılarının da mücadele çağrılarının da bir anlamı yoktur. Bu arada yapılması gereken, proletarya ve halkların önüne politik iktidarın ele geçirilmesi hedefini koymak; hareketin genel siyasal devrimci görevlerini açıkça göstermek, Demokratik Halk Devrimini ve Demokratik Halk İktidarını sloganlarını öne çıkarmaktır.

Devrimci olan ve devrimcilik iddiasını sürdürmek isteyen herkes bu süreçte devrime karşı görevlerin neler olduğunu, devrime neyin zarar verdiğini bilmek, anlamak durumundadır. Öne çıkarılan taktikler ve bu taktiklerin en özlü ifadesi olan sloganların atılmasından olduğu kadar atılmamasından da hangi sınıfların, hangi siyasal güçlerin çıkar sağladıkları görülmeli, ona göre tutum alınmalıdır.

Küçük burjuva hareketin bir kısmı; özellikle işçi sınıfını sonradan keşfedenler, politikanın temelinde ekonominin bulunduğunu; politikanın, ekonominin yoğunlaşmış hali olduğunu da sanki yeni keşfetmiş gibiler. Bu yüzden her şeyi, özellikle politik mücadeleyi ekonomik mücadele derecesine indiriyorlar. Bu çevrelerde politik mücadelenin yerini sendikal mücadele ve ekonomizm alıyor. Mücadelenin derinleştirilmesi, işçilerin sınıf mücadelesini yükseltmesi için öne sürülen talepler ekonomik-sendikal taleplerden öte geçmiyor. İşçi sınıfı fabrika duvarlarının içine, dar meslek sınırlarına hapsediliyor. Devrimden, devrimci görevlerden, politik iktidarın ele geçirilmesi hedefinden ya hiç söz edilmiyor ya da bilinmeyen, uzak bir geleceğin sorunu olarak ötelenip, yok sayılmaya, güncel mücadelenin dışına atılarak unutturulmaya çalışılıyor.

Küçük burjuva hareket içindeki pek çok grup, örgüt ve çevre sanki yeni bir şeymiş gibi kendilerinden önce hiç kimse yapmamış gibi sendikal ve sigortalı çalışmanın öneminden bahsediyor; işçi ücretlerinin artırılması, çalışma koşullarının iyileştirilmesi için sendika diyor. Leninist Partinin ve ona ön gelen örgütlü mücadelenin tarihi boyunca, yani 1970'li yıllardan bu yana sanayi merkezlerinde, işçi bölgelerinde bulunup da bu türden günlük çalışmayı yapmayan, tek bir kadro, tek bir militan yoktur. Bu alışıldık, olağan, günlük propaganda ve örgütlenme faaliyeti, yıllardır yapılan çalışmanın bir parçasıdır. Leninist Partinin daha ilk çıkışına bakın, bütün büyük işçi eylemlerinde, sendikal mücadelelerde, özelleştirmeler, işten atmalar gibi mücadelelerde hep işçilerle beraber, omuz omuza mücadele vermiş, onlara yardımcı olmaya yol göstermeye çalışmıştır. Zonguldak madencilerinin 1990'daki Ankara yürüyüşüne bakın, bir tek militan, bir tek taraftar bulamazsınız kalbi Zonguldak işçileriyle atmayan, bu sürecin dışında kalan. Kamu Emekçilerinin ilk sendikası olan Eğitim-Sen'in kuruluş sürecinde Leninistlerin emğine, mücadelesine bakın, 91 Paşabahçe Şişecam Fabrikasının işgaline ve bütün bölgeyi kapsayarak aylarca yayılan mücadelesine bakın, İzmir belediye işçilerinin ölüm yürüyüşüne bakın, İstanbul belediye işçilerinin eylemlerine bakın hepsi tanıtık hepsinde emeği vardır Leninistlerin. Sadece bunlarda değil. Antep Belediye işçilerinin (ESOB'UN) 2000'lerdeki eylemleri, Başpınar Organize Sanayi İşçilerinin eylemleri, Tekel işçilerinin büyük Ankara eylemleri, hepsi bu dediklerimizin kanıtlarıyla doludur. Tek bir parti örgütü, tek bir militan dahi yoktur ki, bütün enerjisini, bütün gücünü ve zamanının çok büyük bölümünü bu eylemlere, bu mücadelelere aktırmamış olsun.

Her yeni devrim yeni görevler getirir. Bugün artık sadece devrimci durumda da değil, devrim durumundayız. Devrim gözlerimizin önünde sürüyor. Her şey alt üst olmaya başladı. Eski üst yapı büyük bir gürlüyle çökmeye başladı. Sermaye, yeni duruma uygun olarak kendi egemenliğini tahkim etmeye girişti, yeni bir yapılanmaya gidiyor. Öyle ki, iş başındaki hükümet partisi AKP bile kendi tabanında silahlanma seferberliği başlattı. Şimdi çıkıp da hala eski alışıldık çalışma biçiminden bahsetmek; işçi ücretleri, sendika, iş güvenliği, iş başansı gibi şeyleri öne çıkarmaya kalkmak devrimden korkmak, devrimden kaçmaktır. Asla devrimcilik değildir.

Son yılların olaylarının ortaya çıkarttığı bir gerçek var: küçük burjuva hareket devrimden korkuyor. 2013 Haziran Halk Ayaklanması bunun kanıtıdır. Bütün kentlerde milyonlarca insan ayağa kalktığında, küçük burjuva hareketin en ileri talebi 'biber gazı yasaklansın' oldu. Sokağa çıkan ayaklanmacılar 'iktidar halka' sloganıyla yürürken onlar 'biber gazından' bahsettiler, Leninistlerin Geçici Devrim Hükümeti anlayışını alaya aldılar. Özgür Gündem'in köşe yazarları bile bunu yaptı. Bırakın Geçici Devrim Hükümeti, ayaklanmaya ayaklanma demeye, olguyu adıyla seslendirmeye korktular. Sözümona eyleme öncülük edenler, daha ilk gündend itibaren eylemi bir an önce bitirebilmek, Taksim'i ve Gezi Park'ını dolduran milyonları evlerine gönderebilmek için yoğun çaba sarfettiler.

Bugün yapılması gereken, bir tas çorba uğruna işçi sınıfını fabrika duvarlarının içine hapsedmeye çalışmak değil, tam tersine devrim mücadelesinde olması gereken yeri almasını, oynaması gereken rolü oynamasını sağlamaktır. Bugün devrimci olmak, daha büyük bir çüretle, daha büyük bir kararlılıkla öne fırlamak, devrimin görevlerini somut olarak gösteren sloganlarla, politikalarla, devrimci zafere taşıyacak olan proletarya ve halklara önderlik etmektir; zaten ayaklanmaya başlamış olan kitlelere sonuç alıcı yolları ve yöntemleri bulmalarında yardımcı olmaktır. Bugün artık devrimci olmanın, devrimci konumda kalmanın tek yolu budur.

Yeni dönem ve devrimci durum, devrime sırtını dönen devrim kaçkınları dışında herkesin görebileceği yeni görevler getirmiştir. Devrimci komünist parti şimdi ısrarla bu görevleri ortaya koyuyor, bütün gücü ve enerjisiyle bu görevleri yerine getirmeye çalışıyor. Devrimci komünist parti diyor ki: Bütün İktidar Emeğin Olmalı; Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı; Zindanlar Yıkılarak Bütün Politik Tut-saklar Derhal Özgürleştirilmeli; Büyük Toprak Mülkiyetine, Tekelci Birimlere ve Bankalara El Konmalı; Ordu ve Polis Teşkilatları Dağıtılmalı. Bu devrimci hedeflere ulaşabilmek için ne yapmalı? Silahlı bir ayaklanmanın artık gecikmeye tahammülü kalmadı. Devrimin zaferi için hiç zaman kaybetmeksizin buna hazırlanın; proletarya ve halkları buna hazırlayın. Kürdistan'da başladı bile. Aleviler başta bütün ezilen kesimler buna hazırlanıyor. Tam bir politik körlük içinde olmayan herkes bu devrimci görevleri görür. Bu devrimci görevleri yerine getirmemek, bunun için bahaneler üretmek, geciktirmek, oyalamak devrime ihanet değilse eğer devrime sırtını dönmek, devrimden kaçmaktır.

Başlamış olan birleşik devrimci zafere taşınmak çok büyük güçlükleri aşmayı ve oldukça zorlu mücadeleleri gerektiriyor. Leninistler ve yolda güçlerinin yettiği, ellerinden gelen ne varsa bütün olanaklarını seferber ederek yapmalı. Ama buna rağmen, en geniş kesimlerin, bilinç yetersizliği nedeniyle, burjuvazinin şu ya da bu kesiminin peşine takıldığı için küçük burjuvazinin devrim kaçkınlığı, gericiliğinin direnişi ya da başka nedenlerle birleşik devrim zafere ulaşamazsa, hiç kimse Leninistleri ve Leninist Partiyi suçlamayacaktır.

Marx, 'devrimler tarihin lokomotifidir' diyor. Eski toplumu yıkarak yeni bir toplumu kuracak olan emekçi yığınlar, hiç bir zaman, bir devrim döneminde olduğu kadar ölümü hiçleyerek öne atılmaya hazır olamaz. Proletarya ve halklar 2013 Haziran'dan bu yana bunu defalarca gösterdiler. Devrim dönemlerinde kendisine devrimciyi diyen örgütlerin de buna uygun davranmaları gerekir. Bu iddiaya sahip olanlar devrimin hedeflerini açık ve net olarak gösteren sloganları öne çıkarmalı, zaten harekete geçmiş olan yığınları somut, devrimci hedefler göstermeli, onlara önderlik etmeyi başarmalıdır. Devrimci öncünün görevi, proletarya ve halk kitlelerine devrimin zaferine giden en kısa en doğru yolu göstermek, bu yolda onlara önderlik etmektir.

Sosyalizme giden yol, politik demokrasiden, tam politik özgürlükten geçiyor. Leninistler bütün halkın önünde, proletaryanın temsilcileri olarak çıkmalı, demokratik halk devrimini ve devrimin görevlerini açık olarak anlatmalı. Tarihin en devrimci sınıfı olan proletaryanın temsilcileri, en başta ezilen ulus olan Kürt ulusu olmak üzere, toplumdaki tüm ezilenleri, Alevi emekçileri, sömürülen, baskı altında tutan bütün kesimleri Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirmeye, Demokratik Halk İktidarını kurmaya çağırmalı; onlara önderlik etmeyi başarmalıdır.

Bunu başaracağımıza olan inancımızdan bir an bile kuşkuya kapılmadan ileri atılmanın tam zamanı.

FAZLA MESAI-5

BİREYSEL EMEKLİLİK SİSTEMİ

Neden zorunlu BES?
Yasaya göre yapılan düzenlemenin birkaç amacı bulunuyor;

Yetersiz iç tasarruf miktarını artırmak, bankalar için yeni bir kazanç kalemi oluşturmak, kamu emekli aylıkları yıldan yıla eridiği için, emeklilikte ilave bir gelir kalemi oluşturmak.

Yani hükümet diyor ki; bizim ülkemizde diğer ülkelere göre insanlar harcamalarını kısip yeterince tasarruf ve birikim yapmıyorlar, ben hükümet olarak yeterince tasarruf yapmayan vatandaşlarımızı tasarruf yapmaya zorlayacağım bunun için de zorunlu bireysel emeklilik sistemini (BES) kullanacağım. Böylece BES sayesinde hem "yurt içi tasarruf oranı" artacak hem de çalışanlar emeklilik döneminde çalışırken sahip oldukları refah düzeyini korumaya olacak.

Zorunlu BES kimi vuracak?

Bireysel Emeklilik Sistemine prim ödeme, kamu çalışanları dışındaki tüm özel sektör çalışanları için zorunlu olacak. 45 yaş altı çalışan herkes otomatik olarak bireysel emeklilik sözleşmesine dahil edilecek.

Çalışan dilerse BES'e dahil edildiğinin kendisine bildirildiği tarihten itibaren iki ay içerisinde cayma hakkını kullanacak. Cayma hakkını kullandığında kesilen tutarlar on gün içerisinde kendisine ödenecek. Taslağa göre 45 yaş üstü çalışanlar ile 50'den az işçi çalıştıran iş yerlerinde çalışanlar zorunlu BES dışında tutulacak.

Ne kadar ödeme yapılacak?

Zorunlu olarak BES'e girişi yapılan sistemde prim işçiden kesilecek. Kesilecek tutar prime esas ücretin

yüzde 3'ü olacak, bu oran Bakanlar Kurulu kararı ile değiştirilebilecek.

İşveren prim ödeyecek mi?

Hayır, mevcut taslağa göre işverenler zorunlu BES'e prim ödemeyecek. Prim kesintisi sadece işçinin ücretinden yapılacaktır.

Devlet katkısı olacak mı?

Şu an isteğe bağlı BES'te yüzde 25 devlet katkısı var. Zorunlu BES'te de yine devlet katkısı olacak. Devlet ilk girenlere bir kereye mahsus olmak üzere bin lira da katkı verecek.

Sistemden 3 yılda çıkılırsa kesinlikle devlet katkısı alınmıyor. 3 ila 6 yıl arasında çıkanlar devlet katkısındaki birikimlerinin yüzde 15'ini, 6 ila 10 yıl arasında çıkanlar yüzde 35'ini, 10 yılı tamamlayanlar yüzde 60'ını alıyor.

Çıkmak mümkün mü?

Bireysel emekliliğin zorunlu olması, yaş ve iş yeri açısından kapsama giren herkesin zorunlu olarak sisteme katılması anlamına geliyor. Katılımı iki ay içinde sistemden isterse çıkacak ancak bin liralık devlet katkısını ve diğer katkıları alamayacak.

Ne zaman başlayacak?

Uygulamanın 1 Ocak 2017'de başlaması planlanıyor.

Çalışana ne sağlayacak?

Zorunlu BES kesintilerinin işveren yerine sadece işçiden kesilecek olması en önemli sorun. Kesintiyle birlikte net ücretlerde düşüş yaşanacak olması da ayrı bir problem.

DEVİRİMCİ HUKUKÇULAR

Heyelan Madende Göçük Varattı

Şirvan'ın Maden köyünde dün akşam saatlerinde heyelan nedeniyle göçük meydana geldi, 16 işçi göçük altında kaldı.

Yağmur nedeniyle meydana gelen heyelanda göçük altında kalan işçiler için kriz masası oluşturuldu ve arama ekibi kuruldu. 16 işçi ile birlikte 8 kamyon ve 3 iş makinesi göçük altında kaldı. Göçük altında kalan 3 işçi hayatını kaybetti, diğer işçilere ulaşılmaya çalışılıyor.

Savaş Kızılkcan ve Murat Ant'ın cansız bedeni göçük altından çıkarılırken, Bedri Çaylı, Baki Aydın, Mahmut Batumak, Nusret Beyazelma, Reşit Can, Halil Başer, Kerem Arat, Sedat Bulut, Şefik Tuncer, İsmail Tekin, İbrahim Kılıç, Ali Sönmezsoy ve Yavuz Yıldız isimli işçilerin kurtarılması için çalışmalar başladı.

Burjuva medyanın haberi iş makinelelerini ön plana çıkararak vermesi, önce gelenin sermaye olduğunu gösterirken, büyük tepki de topladı.

Siirt'teki Katliam Taksim'de Protesto Edildi

Siirt'in Şirvan ilçesindeki bakır madeninde yaşanan iş cinayetine karşı DİSK, KESK, TMMOB ve İstanbul Tabip Odası 24 Kasım günü Galatasaray Meydanında basın açıklaması gerçekleştirdi.

İş cinayetinde ölenler için saygı duruşunda bulunuldu. "Soma, Ermenek, Şirvan. Kaza değil cinayet, kader değil katliam" pankartı açılan eylemde "İş Cinayetlerinde Ölme İstemiyoruz", "Soma'yı Unutma Tüm Madenler İşçi Denetiminde Kamulaştırılsın", "Taşeron Yasaklansın. Herkese Güvenceli Kadro" yazılı dövizler taşındı.

Okunan basın açıklamasında, talepler şöyle sıralandı. "Taşeronlaşma uygulamaları ivedilikle iptal edilmeli, özelleştirmeler durdurulmalıdır. Ucuz üretim için ucuz işgücüne dayalı çalışma kolaylığından vazgeçilmelidir. Denetimin özelleştirilip, ticarileştirildiği mevzuat derhal değiştirilmelidir. Ağır iş kolunda faaliyet yürüten bütün işletmeler kamu denetiminin yanı sıra bağımsız kurumlar, sendikalar ve meslek odalarının denetimine açılmalıdır."

Şirvan'da Bedenler Hala Toprak Altında

Siirt Şirvan'da yaşanan heyelanda maden göçtü, 17 Kasım'da 16 işçi göçük altında kaldı. En son 24 Kasım günü 8 işçinin cesedine rastlandı, 8 işçiden haber yok...

Oysa göçüğün ardından işçilerle telefon bağlantısı kurulmuştu. İlk cansız işçi bedenleri göçük altından çıkarılırken, içeride yaşayan işçiler varlı hala... Günler geçti, arama kurtarma işleri savaştı, cansız bedenlere birer ikişer ulaşıldı, haber yapmak isteyen basın engellendi, inceleme yapmaya gelen bakanlıklar "ihmal yok" dedi.

Oysa hem madenci aileleri, hem çevrede yaşayan halk, hem de araştırma raporları işçilerin nasıl karı yüzünden ölüme gönderildiğini anlatıyordu. Bu sırada 6 yetkili gözaltına alındı. Aralarında bakır maden ocağının müdürü ve 2 iş güvenliği uzmanı da var. Ve göstermelik törenler, timsah gözyaşları için Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak geldi, protestolarla karşılandı.

Maden sahibi çok tanıdık. Ciner Holding'e bağlı Park Madencilik-İnşaat tarafından işletiliyor. Şubat 2011'de Elbistan Termik Santrali'ndeki göçükte kalan 10 işçiden sadece 1'inin cansız bedenine ulaşılabildiği, 9 işçi hala toprak altında. Ve son yılların en büyük katliamı olan Soma Maden faciasında da maden ocağının bir önceki sahibi Ciner Holding'di ve işçiler kazanın olduğu zamanki güvencesiz koşullarda çalışıyordu. Kısacası bugünkü iktidarın en yakınındaki Ciner Holding'in "katil" ünvanını kazanması için işlediği yeterince işcinayeti var.

Şirvan'daki bu madende 3 ay önce de göçük yaşanmıştı. Ve o dönem yaşanan zararın kapatılması için önlem alınmadan çalışıldığını anlatıyor işçiler. Madende oluşan çatlakların üstünün toprakla dolgu yapılarak kapatıldığı, keçe ile açılması gereken basamakların dinamitle açıldığı, 20 metre olması gereken basamakların 5 metre yapıldığı işçilerin anlattıkları gerçekler... Durumdan şikayet eden işçiler ise işten atılmakla tehdit edildi, gidip valiyeye şikayet etmeleri istendi... O işçiler bugün toprak altında...

1 milyon metreküp toprak kaydı bu heyelanda ve 7 palye (basamak) çıktı yani ortalama iki buçuk milyon metreküp toprak çıktı... Madende kalan işçilere ulaşılması için yol açılması gerek, ancak günler geçtiği halde bu yol açma işlemi tamamlanmadı; göçük altında kalan işçilerin aileleri sinir krizleri geçiriyor.

İşçilerin hayatı, orada elde edilecek kardan daha ucuz, rahatlıkla harcanabilir. Hele de Kürt işçilerse, yaşamlarının hiçbir değeri yok... Nasıl Soma'da madende mahsur kalan işçilerin üzerine küllü su basılmışsa, bugün de Şirvan'da aynı acımasızlıkla kaderlerine terk edebiliyorlar.

Dünyaları başlarına yıkılan, ya açlığa ya ölüme mahkum edilen işçilerin, kendilerine bu vahşeti dayatan sistemi yıkmaktan başka yolu yok...

Ya Daha Çok Mücadele Edeceğiz Ya Da Yaşamlarımız Heba Olacak

22 Kasım günü yeni bir KHK yayımlandı ve yeni yeni dergiler, gazeteler, demekler kapandı, yine binlerce kamu emekçisi ihraç edildi ve tutsak edilen öğrencilerin öğrenim hakları ellerinden alındı. Amed'de ihraç edilen SES üyesi sağlık emekçisi olan Pınar Kara ile görüştük:

Geçmiş olsun. Bu son KHK ile ihraç edildiniz. Ne diyeceksiniz?

Evet, son KHK ile ihraç edildim. Bunca emek vererek geldiğimiz bu yerlerde hakkımız olanı istediğimiz, adil bir ücret, eşit bir yaşam, Kürt halkının ve ezilen tüm halkların haklarını ve her birey için sağlık hakkı istediğimiz için izimizden atıldık.

Bizi açıklıkla terbiye etmeye çalışıyorlar. Yaşamın dışına atmak istiyorlar. İşsizler ordusunu büyütüyorlar.

Bu ihraçları neye göre, hangi kriterlere göre yapıyorlar bir fikriniz var mı?

Bu ihraçları neye göre yaptıklarını biz de merak ediyoruz doğrusu!! Her gün insanlar acaba bu gün ihraç listesi yayınlanacak mı ve benim adım olacak mı diye uyanıyorlar.

Bu stres, ihraç edilmenin stresinden daha büyük. Kim ne gerekçe ile ihraç ediyor bilmedikleri için, her şeyden uzak duruyor insanlar. Sendikalar istifa ediyorlar, eylem ve etkinliklerden uzak duruyorlar, yani sebebe dair net bir fikir yok. İhraç edilen bazı arkadaşlar sendikamızın yerini bile bilmeyen, sadece üyelikli arkadaşlar. Bazıları ise sendikalarda yöneticilik, temsilcilik gibi görevler üstlenmiş aktivist arkadaşlar. Bildiğimiz bir şey varsa, o da emekçiler üzerinde ihraçlar ve açığa almalarla bir baskı oluşturarak, sindirmeye çalıştıklarıdır.

2016 başında İstanbul'dan tayin isteyip, sağlık hizmeti vermek üzere yıkılan Amed'e gittiğiniz değil mi?

Evet 2016 başında Amed'e tayin isteyerek geldim. İyi ki geldim **"FETÖ operasyonu" adı altında binlerce emekçi işsiz kaldı. Ne yapacak bu insanlar?**

İşsiz kalan insanların çoğu hala işsiz... Sağlık emekçileri Amed'de özel hastanelerde işe alınmıyor. Başka illerde çalışmaya başlayan sağlık emekçileri var. Köleliğin bir başka biçimiyle emeğimizi satmak zorunda bırakılıyor.

Siz ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Ben ne yapmayı düşünüyorum sorusu zor bir soru... Daha çok mücadele etmek en doğru seçenek gibi. Faşizm karşısında, saldırılar karşısında ya daha çok mücadele edeceğiz ya da yaşamlarımız heba olacak

Görevden atılan emekçilere, akademisyenlere diyeceğiniz bir şey var mı?

Görevden atılan, işsizlikle boğuşan, ezilen, sömürülen bütün insanlara bütün halklara çağrım: Faşizm karşısında ya bir adım ileri ya da hiç bir şey...

Çok teşekkür ediyoruz ve mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Ankara'da SES'lilere Gözaltı

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) tarafından 21 Kasım günü Ankara Sakarya Caddesi'nde yapılmak istenen eylemde sendikamızın Eş Genel Başkanı İbrahim Kara ve sendika yöneticileri gözaltına alındı.

SES'in Sakarya Caddesi'nde OHAL ve açığa almalarla karşı yapmak istediği eylem, polislerce engellendi. Alkışlarla engellemeye tepki gösteren sendika emekçileri **"Biz durumu kabul etmiyoruz. Durum değerlendirilmesi için sendikamıza gidiyoruz"** diyerek dağıldığı sırada polisler bu kez kitleye toplu halde yürüyemeyeceklerini söyleyerek saldırdı. İbrahim Kara polislerin saldırısına üzerine "AKP Mezara Halk İktidara", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları attı. Polis slogan atan Kara'yı darp edecek gözaltı aracına aldı.

SES bunun yanı sıra Ankara Şube Başkanı Hüsnü Yıldırım ile sendika yöneticisi Fikret Çalağan'ı da gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

Ankara'da BES Üyelerine Polis Saldırısı

Büro Emekçileri Sendikası (BES), aralarında sendika Genel Başkanı Fikret Aslan'ın da bulunduğu çok sayıda maliye çalışanının ihraç edilmesini tepki göstermek için 25 Kasım günü Maliye Bakanlığı önünde eylem yapmak istedi.

Emekçilerin Bakanlık önünde toplanmasına engel olmaya çalışan polis iki BES yöneticisi ve bir işyeri temsilcisini gözaltına aldı.

Duruma tepki göstermek için Maliye Bakanlığı önünde basın açıklaması yapmak isteyen BES üyelerine polis engel oldu. Uyarı bile yapmadan saldıran polis gaz sıkı ve bazı emekçileri darp etti. BES merkez yöneticileri Davut Balıkcı ve Akın Şişman ile işyeri temsilcisi Deniz Derinyol gözaltına alındı.

Polisin engellemesi üzeri BES üyeleri "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla Kızılay'a yürüdüler. Yüksel Caddesi'nde açıklama yapan BES Genel Başkanı Fikret Aslan, **"Binlerce kamu emekçisinin ihraç edilmesini protesto etmek işyerlerimiz önünde eylemler yapma kararı aldık. Ancak polis herhangi bir uyarı bile yapmadan saldırdı ve arkadaşlarımıza şiddet uyguladı. Bu baskı ve zorba düzenine karşı mücadele edeceğiz"** dedi.

İşini İsteyen Akademisyene 15 Günde 13 Gözaltı

15 gündür Ankara'da Yüksel Caddesi'nde İnsan Hakları Anıtı önünde eylem yapan akademisyen Nuriye Gülmen, 15 gündür "Açığa alındım işimi istiyorum" diyor. OHAL kararname ile Selçuk Üniversitesi'ndeki görevinden açığa alınan akademisyen Nuriye Gülmen, hemen her gün polislerin saldırısıyla gözaltına alınıyor.

Nuriye Gülmen'e eyleminde destek verenler de bu saldırıdan payını alıyor. Geçtiğimiz günlerde Nuriye Gülmen'e destek veren lise öğrencisi Sıla Yalçın, Ankara İncirli Anadolu Lisesi tarafından okuldan atıldı.

Burdur katliamında kolunu kaybetmiş olan Veli Saçılık da Nuriye Gülmen'le gözaltına alındı. Veli Saçılık twitter hesabında **"Acil arkadaşlar sokak ortasında çok kötü işkence gördüm."** dedi.

Mücadelemizi Sürdüreceğim Ve Biz Kazanacağız

İktidarın ardı arkası kesilmeyen OHAL/KHK'ları öğretmen, maliyeciler, sağlık kurumu, akademisyen demeksizin binlerce kişiyi FETÖ/PDY soruşturmasıyla görevden ihraç saldırısı sürdürüyor. İhraç edilen akademisyenlerden birisi de Nuriye Gülmen.

Sesini Ankara'dan Yüksel Caddesi'nde duyurmaya çalışıyor. Fakat daha basın açıklaması yapmadan, ya da taleplerini söyleyemeden hatta bir kaç cümleyi henüz söylemeye başlamışken gözaltına alınıyor. Gülmen, sesini duyurmaya çalıştığı 6 gün içinde 5 kez gözaltına alındı.

Gülmen bu ısrarlı mücadelenin nedenleri üzerine sorularımızı yanıtladı.

İşimi geri istiyorum dediği için ard arda gözaltına alınan Nuriye Gülmen kimdir?

Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde asistanım. Öğretim Elemanı Yetiştirme Programı (ÖYP) kapsamındaki yüksek lisans ve doktora tezimi hazırlamaya çalışıyorum. Fakat KHK ile görevden uzaklaştırıldım. Ve görevime dönmek için mücadele ediyorum.

Bazı kaynaklarda Eskişehir Osmangazi Üniversitesi akademisyeni olarak geçmiş. Bunu da biraz açar mısınız?

Selçuk Üniversitesi'nde doktora tezimi tamamlayabileceğim Karşılaştırmalı Edebiyat bölümü yok. Bu nedenle Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'ne yüksek lisans ve doktora tezimi tamamlayabilmem için gönderildim. Görevimi tamamlayıp üniversiteye döneceğim günlerde hakkımda FETÖ/PDY kapsamında soruşturma yürütüldüğü bildirildi. 5 Eylül'de yapılan bu bildirimle itirazım sonucunda soruşturma gerektirecek bir durum olmadığı görüldü. Fakat Selçuk Üniversitesi beni göreve başlatmadı.(...)

Görevinize iade edilmeniz dışında özel olarak kamuoyunun dikkatini çekmek istediğiniz konu nedir?

Dikkat çekmek istediğim konu ÖYP akademisyenlerinin kadrolu üniversite görevlileri iken bir gecede 50/D kapsamına alınması. Yani bir bilim insanı araştırmacı hatta geleceğin öğretim üyesi olacak ben ve arkadaşlarımızın artık güvencesiz hale getirilmiş olması.

Güvencesiz derken, yani sizler de taşeron statüsünde birer işçi durumunda mısınız artık? Ya da akademisyen olmak isteyen bir üniversite öğrencisi durumda mı oluyorsunuz?

Tam olmasa da benzeri bir durumdayız. Akademisyenlerin araştırmacı-bilim insanları olmak gibi bir vasfı var. Fakat bir üniversitede öğretim elemanı, araştırmacı bir bilim insanı sözleşmeyle çalıştırılabilir mi? Bu görevi yerine getirebilmek bir süreklilik gerektiriyor. Fakat geleceğin öğretim elemanları, araştırma yapacak bilim insanları bir gecede tüm kadro güvencesini yitiriyor. Ve bu saldırı toz-dumanı içinde bu konu ne yazık ki hiç fark edilemedi. Benim bu ısrarlı duruşumdaki nedenlerden birisi de bu konuya kamuoyunun dikkatini çekmek. (...)

Talepleriniz neler?

Görevime iadem talep ediyorum. ÖYP'li akademisyenlerin kadrolu olmasını, KHK ile görevden alınan kamu emekçilerinin görevlerine iadesini, OHAL ve buna ilişkin tüm uygulamaların geri çekilmesi, güvencesiz çalıştırılmanın yasaklanmasını istiyorum.

Talepleriniz her dile getirmek istediğinizde gözaltına alınıyorsunuz. Bu şartlar altında sesinizi duyurabileceğinizi ve taleplerinizin -en azından görevinize dönebilme açısından- sonuç alabileceğinizi düşünüyor musunuz?

Tüm taleplerimin bir tek benim mücadelemlerle karşılık bulması tabii ki mümkün değil. Özellikle böylesine pervasızca saldırılar devam ederken. Fakat ben mücadelemizi sürdüreceğim. Bu sadece bir işe dönmek mücadelesi değil, işime geri dönmek ama aynı zamanda geçmişte adım adım yapılan işçi ve emekçilerin güvencesizleştirilmesine karşı bir mücadele. Bunu elbette yaşayacaktık. Yıllara yayılmış olarak süren bu güvencesizleştirme, darbe ve OHAL gerekçesiyle ve başka saldırılarla birlikte çok daha hızlı gerçekleştirildi. Benim de vurgulamak istediğim şey tam da bu. Böylesine vahşi saldırıların arasında ÖYP'li akademisyenlerin bir anda 50/D'li oluvermesi, kimsenin fark etmediği/edemeyeceği bir durum oldu. Bunun bilen, farkında olabilen kaç kamu emekçisi vardır bilmiyorum. İşte bu yüzden bu mücadelede bu kadar ısrarlıyım. Yarın da sonraki gün de gözaltına alınabilirim. Ama bırakıldığımda tekrar burada olmaya devam edeceğim. Elbet mücadelemiz sonuç verecek ve biz kazanacağız...

PAZARA KADAR ORTAKLIK, MEZARA KADAR DÜŞMANLIK

Setenay Berdan

İlk iddia, bir zaman RTE'ye epeyce yakın olmuş bir vekilden geldi. Saray ailesi Katar'a sığınabilmek için kendilerine mülk satın alıyorlar ve her an kaçmaya hazır bekliyorlar diye. Elbette, yalnızca 'kulis'lerde kulaklara fısıldandı iddia. Derken, meclis araştırma komisyonuna ifade veren eski MİT Müsteşarı, "Suikast olabilir" deyiverdi. Somut bilgiye değil, tecrübeye dayanarak bir öngörde bulunduğunu eklemeyi unutmadi. Uzun yıllar devletin tepesindekilerin ayak oyunlarını izlemiş, hatta bizzat tertiplemiş deneyimli bir ajanın, herhangi bilgiye dayanmadan böyle sarsıcı bir iddiayı dile getirdiğini sanmak, en hafif deyimle safılık olurdu. Öyleyse egemenlerin yönetici zirvelerinde zehirli kara bulutların doluştuğu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Meseleye dair olgular, kulis söylentilerinden ibaret değil. Manzarayı tamamlayan birkaç ayrıntıyı biz hatırlatalım. 15 Temmuz'dan bu yana çevresine özel kuvvetlerden bir abluka kurulan H. Akar ve o geceki tutumu oldukça şaibeli görülen H. Fidan, yanlarına hiçbir hükümet yetkilisi almadan birlikte Moskova'ya gittiler. Orada Suriye üzerine yapılan görüşmeleri, Dışişleri değil, ama bizzat TSK duyurdu. Derken, bu kez Ankara'ya ABD genelkurmayı Dungard damladı; ne Saray'a ne Çankaya'ya uğradı. Akar'la oturup Rakka ve Musul üzerine ciddi bir ultimatoma tartıştı. Ve var olan uzlaşmayı gözetleyecek bir Amerikan subayını karargaha monte etti. Bu kadar önemli bir görüşmeden sonra ne beklersiniz? Akar'ın koşa koşa Saray'a gidip konuyu rapor etmesini, öyle değil mi? Ama hayır, Akar yanına kuvvet komutanlarını topladı, ta Urf'a'ya gitti. Artık Genelkurmay binasında konuşulan her şeyin, anında Saray'a ulaştığını biliyor olsa gerek.

Tüm bu ayrıntılar, yönetici zirvelerde bir şeylerin fena halde ters gittiğinin açık işaretleridir. Anlamı şu: 15 Temmuz'da pas pas gibi çiğnenen TSK, kendine yeni manevra alanları açıyor; generaller partisi geri dönüyor. Üstelik bu kez, 15 Temmuz'da yarım kalan işi tamamlamak niyetiyle.

15 Temmuz'un bir cemaat tertibi olduğuna hala inanmaya devam edenler, saflıklarına doymasınlar. Karanlıkta kalan sorular aydınlanmaya başladıkça, darbeye zemin hazırlayan en ciddi meselelerden birinin, "küçülmek adına büyüme" politikasındaki yarılma olduğu daha net görülebiliyor. Darbeye girişenler, stratejik değişimin felaketi sonuçlarını tahmin ediyordu, ancak onlar da en az hükümet kadar, içeride devrim karşısında zorlanan rejimin bu maceracı adıma ihtiyacı olduğunun farkındaydı. Sonunda hükümet ve darbeciler 'büyüme' konusunda geçici bir uzlaşmaya vardılar. Darbenin asıl yürütücülerini işbaşında kalmayı sürdürdü. Ancak, hükümet tarafından atılan boşaltıldı. En geniş tasfiyeler, planlama ve koordinasyondan sorumlu kurmay subaylarla, hava kuvvetleri arasında yaşandı. Çünkü uzlaşmaya güvenmeyen dinci-faşist parti, yakın çevresini özel harekâtçılarla bir koruma kalkını örebiliyorsa da, uçakla seyahat etmenin büyük tedirginliği bitmedi, havada tümüyle korumasızlar. Bu yüzden, pilotsuz kalan savaş uçakları, hangarlarda beklerken, hükümet pilot açığını sivil havacılıkla karşılamayı denedi. Hamaset ve "vatanseverlik" nutuklarıyla dolu davet mektupları, binlerce pilota ulaştırıldı. Fakat, "beka" sorunuyla boğuşan Devlet-i Ali'ye olumlu cevap veren sivil pilot sayısı, sadece 25. Vatanseverliğin bu dört dörtlük çöküşü, "büyüme" stratejisinin yol açtığı yıkımın yanında, sadece bir yan hasardır.

Söz konusu stratejinin sonuçları, dış politikanın "diplomatik" bir başarısızlık örneğinin çok ötesine geçmiştir. İki koldan Ortadoğu bataklığına sürülen TSK, El-Bab önlere YPG, Esat ve Rusya'nın hava savunma sistemi marifetiyle durduruldu; rakka hevesleri kursakta kaldı ve yanlış, hesapsız bir hamle yapmaması için ABD'li bir subay beki niyetine karargaha kamp kurdu. Irak ve İran, açıktan UKH ile yakınlaşmaya başladı, hatta Bağdat'tan Öcalan'ın serbest bırakılması çağrılarını yükseldi. Dinci-faşist parti ise, büyüme stratejisinden geri adım atmanın, kelleler uçuran diyetini ödememek adına, daha kapsamlı bir dış savaşın hazırlıklarına hız verdi. G. Kürdistan sınırlarındaki büyük askeri yığınak, HDP'lilerin tutuklanması, Cumhuriyet Gazetesine baskın, yüzlerce dernek ve yayının kapatılması, geniş kapsamlı bir dış savaşın hazırlıkları biçiminde okunmalıdır.

Gelişmeleri, emperyalist efendiler de aynı minvalde okuyorlar. Ankara'nın büyüme (işgal) stratejisinin, Ortadoğu'da sadece Rusya ve İran etkisini kalıcılaştırdığını görüyorlar. O yüzden hemen her gün Ankara'yı NATO'dan çıkarmakla üstü kapalı tehdit ediyorlar. İşte, generaller partisi en çok bu gelişmeden korku duyuyorlar. Üstelik emperyalist efendilerin NATO kartlarını, bu gidişatı durduramayan TSK'ya salladıkları pekâlâ biliyorlar. Her Türk subayı bilir ki, NATO şemsiyesinden çıkan bu orduyu, önüne gelen pas pas niyetine çiğnemeye başlar. TSK üzerinde belirgin etkisi bulunmayan Avrupa ise, "müzakerelerin dondurulması ve ekonomik ambargo" tehditleri ile doğrudan tekeli sermaye üzerinden oyun kuruyor. Böylece, 15 Temmuz'da belirsizliğin yarattığı karmaşayla birbiri içine girmiş saflar, giderek netleşiyor, yeni bir darbe girişiminin zemini daha güçlü döşenmiş oluyor.

Tüm bu gelişmeler devrim açısından nasıl bir önem taşıyor? Manzaranın kendisi buna yeterince cevap veremekte. Bu kez, büyük ihtimale askeri bir darbe biçiminde değil (çünkü ordunun bunu başaracak emir-komutası, mecali, morali yeterli değil) ama kanlı tasfiyeler biçiminde yürüyecek süreç, dinci-faşist parti ve yönetimini darmadağın edecek bir dizi sarsıntıya neden olacaktır. Nüfusun devrimci yığınlarını öfkeyle kaynaştırın, geride kalanları ise ancak tedirginlik ve korkuyla teslim alabilen bir hükümetin baş aşığı gidişi, hiç kuşkusuz, milyonların alanlara akacağı büyük gedikler açacaktır. Hangi ölçüde bir patlamayla karşılaşacağımızı şimdiden kestirmek zor. Ancak, son zamanlarda, en başta Kürt halkı, tüm devrimci yığınların, kısmi protestolarla yetinmek yerine eylemi sürekli ertelediği ve bunun kaptaki basıncı olağanüstü arttırdığı göz önüne alınırsa, sarsıcı tasfiyelerin, yakın geçmişimizdeki ayaklanmaları kat kat aşacak bir devrimci enerjiyi açığa çıkartacağını söylemek mümkün.

Havanın ağır kokusunu alan ve Yenikapı ruhunu bir çırpıda unutup "Ne darbe, ne diktatör" söylemiyle öne çıkan CHP, böyle bir patlamasının sonuna dek gitmemesi için, şimdiden sübab görevine soyundu. Reformizmin açıktan, oportünizmin dolaylı yollardan, kitleleri CHP kuyruğuna takmaları kesinlikle önlenmelidir. Eğer bunu başararsak, zafere dek sürecek o yürüyüşü başlatmış olacağız.

"Hayatın Anlamı: Dayanışma"

İzmir SES Şube, Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 25 Kasım günü saat 12.30'da son çıkarılan KHK ile İzmir'de Güneş Tercan ve Şenel Atmaca ve diğer illerde ihraç edilen tüm emekçiler için eylem gerçekleştirdi.

Sağlık emekçileri eylemlerini yemekhane önünde alkışlarla bildiri dağıtarak ve eyleme çağrı yaparak başlattılar.

Eylemde açığa alınıp tekrar görevine iade edilen TTB sözcüsü Fatih Sürenkök gerçekleştirdiği konuşmada "Bizleri uzaktan izleyen arkadaşlarımıza sesleniyorum. Bu kanunsuzluk devam ettiği sürece sıra bir gün hepimize gelecektir" dedi. Sürenkök konuşmasını dayanışmayı büyütmeye çağırısıyla sonlandırdı.

İhraç edilen Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi çalışanı Güneş Tercan yaptığı konuşmada devletin adının uzun zamandır katliamlarla hukuksuzluklarla anıldığını ve ihraç edilmesinin sebebinin, katliamların karşısında durarak ezilenlerin yanında ve onlarla dayanışma içinde olmak olduğunu belirtti. İhraç edilmiş olmalarının kendilerini sadece maddi olarak sınırlayabileceğini, ancak dayanışmayı her zaman devam ettireceklerini söyleyen Tercan üzgün olmadığını belirterek "Vicdanımı satmadığım için gururlu ve onurluyum" dedi.

Buca Seyfi Demirsoy Devlet Hastanesi çalışanı Şenel Atmaca ise yaptığı konuşmada "Biz dayanışmayı ilke edindiğimiz için bugün yaşıyoruz" dedi ve bu hayatın anlamının dayanışma içinde olmak olduğunu vurguladı. Atmaca eyleme katılan herkese teşekkürlerini ilerele konuşmasını sonlandırdı.

Emekçiler eylem esnasında sık sık "OHAL'de Herhalde Biraradayız", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atarken eylem alkışlarla sona erdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ İZMİR

"Bomi ve Roche'u Teşhir Etmeye Devam Edeceğiz"

Bomi-Roche Depo'da işten atılan DGD-SEN Genel Başkanı Murat Bostancı, eyleminin 36.gününde Bomi Depo Ortağı Roche İlaç'ın Levent MetroCity'deki Genel Merkezi önünde basın açıklaması yaptı.

21 Kasım günü yapılan basın açıklamasına Mücadele Birliği, Dev Turizm İş Sendikası üyeleri, Umut-Sen, ÖDP Sarıyer İlçe üyeleri katıldı.

10 yıla yakın bir süredir depolarda sürdürdüğü örgütlenme faaliyetlerinin hemen hepsinin sonunda farklı işyerlerinden atıldığını aktaran Murat Bostancı, son beş buçuk aydır geceli gündüzlü çalıştığı ve DGD-Sen'de örgütlenme faaliyeti yürüttüğü Bomi Deposundan 13 Ekim tarihinde işten atıldığını belirtti.

Patronların her daim yaptıkları gibi sendika üyeliği ve başkanlığı değil, mesailere kalmadığı bahanesini kullandıklarını söyleyen Bostancı, "Oysa bu beş buçuk ayda yıllık 270 saat mesai sınırını çoktan aşmış, ailemi ve çocuklarımı görememe pahasına hafta sonları dahil bu depoda ter dönmüştüm. Yıllardır tekrarlanan bu hikayeye Bomi deposunda da boyun eğmedim ve 17 Ekim itibarıyla depo önünde direnişe başladım. Direniş sürecinde patronların gerçek yüzünü depoda çalışan işçi kardeşlerimiz de gördüler" dedi.

İtalyan Bomi Group'un ilaç devi olan Roche'un uluslararası taşeronu olarak çalıştığını hatırlatan Bostancı, sendika olarak gerekli şikayet mekanizmalarını kullandıklarını, sendikal örgütlenmenin anayasal bir hak olduğunu Roche'un etik kuruluna ilettiklerini ve Roche Türkiye Temsilciliği ile görüştiklerini belirterek sözlerini şöyle sürdürdü:

"Roche yetkilileri bizden bir hafta süre talep etti. Bu süreçte içerisinde işyerinde örgütlenme, toplu pazarlık hakkı ve iş hukuku ihlallerini çözmek üzere adım atacaktıklarını dile getirdiler. Roche'a verdiğimiz süre bir hafta ön e doldu. Ancak herhangi bir sonuç alamadığımız gibi görüşmeye gittiğimizde yetkililer bizden kaçtı. Biz de direnişimizi Roche önüne taşıdık. Bir haftadır direnişimizi Plazalara ortasında Roche önünde sürdürüyoruz."

Murat Bostancı taleplerinin ise işten atmalara son verilmesi, taşeron firmaların gitmesi ve tüm işçilerin Bomi kadrosuna alınması ve sendikal protokolün tanınması olduğunu söyledi.

Eylemde "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atıldı. Murat Bostancı, Roche önündeki bekleyişini bu aşamaya itibarıyla sonlandırdığını fakat Bomi ve Roche'nin teşhirine yönelik eylemleri sürdüreceğini açıkladı.

THY DO&CO İşçileri: Mücadeleye Devam Edeceğiz

THY DO&CO'da çalışan 122 işçi, 12 Kasım tarihinde işten atıldı. İşten atılan DİSK'e bağlı Devrimci Turizm İşçileri Sendikası üyesi işçiler DİSK Genel Merkezi'nde 23 Kasım günü basın açıklaması yaptı.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, ve Devrimci Turizm İşçileri Sendikası yöneticileri ve üyelerinin katıldığı basın toplantısında, işten atmalara ilişkin Dev-Turizm İş Sendikası Genel Başkanı Şaffet Yahyaoğlu THY DO&CO'da çalışan 122 işçinin herhangi bir bilgilendirilmede bulunulmaksızın işten atıldıklarını, daha sonra da "ekonomik küçülme" açıklaması yapıldığını söyledi.

Yahyaoğlu, daha sonra atılan işçilerin yerine yeni işçi alımı yapıldığını, bunun da işçilerin işten çıkarılmasının gerçek nedeninin sendikal örgütlenme olduğunu belirterek "Yaşanan açık bir şekilde sendikal hakları kıymadır" dedi.

İşçilerin ağır koşullarda çalıştıklarını ve DİSK Devrimci Turizm İşçileri Sendikası'nda örgütlendiklerini belirten Yahyaoğlu, turizm işçilerine seslenerek "İşçi sınıfı sermayenin bu vahşice saldırılarına karşı örgütlenmek zorundadır" dedi.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, sendikal olmanın işçinin, emekçinin en temel anayasal hakkı olduğunu ifade ederek hiç kimsenin bu yüzden baskı altına alınamayacağını, ancak Türkiye'de işçilerin, sendikal oldukları her alanda baskıya maruz kaldığını söyledi. Çerkezoğlu, "İşverenler bizi sömürmek için bilinçlenmemizi istemezler; işçilerin hak aramasını baskı altında tutmak için tüm baskı aygıtlarını kullanıyorlar. Bu süreçte sendikal olduğumuz için emek mücadelesi verdiğimiz için uygulanan baskıları kıyoruz. İşten çıkarılan 122 kişinin yanında olacağız" dedi.

İşçilerin avukatı Nuriye Alsancak, "Bize sunulan gerekçe hukuki kılıfa uydurulmaya çalışılıyor; bu yüzden şirkete karşı hukuki mücadelemiz devam edecektir" dedi.

İşten çıkarılan THY DO&CO işçisi Perihan Volkan, haklarını aramak için sendikal olduklarını, çok ağır şartlarda çalıştırılmalarına rağmen, performanslarının düşmediğini söyledi. Volkan, "Biz çıksak bile bu mücadeleyi sürdüreceğiz. Türkiye'deki işçiler bize destek olmalılar. Haklarımızı aramaya devam edeceğiz" dedi.

OHAL'de İş Cinayetleri Arttı

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi Çalışma Hayatı Komisyonu, dernek binasında 16 Kasım günü düzenlenen basın toplantısıyla OHAL döneminde çalışmaya yaşamında artan hak ihlallerine dikkat çekti.

Komisyon Üyesi Osman Özkan, OHAL ile birlikte işçilerin üzerindeki baskının da arttığını, işçilerin açlık sınırının altında çalışmaya mahkum edildiğini belirtti.

Basın kuruluşlarının ardından demeklerin de kapatılmasıyla çok sayıda kişinin işsiz kaldığına dikkat çeken Özkan, "İnsanlar görevden uzaklaştırılma ve ihraç edilme tedirginliği ve endişesi içinde çalışmakta ve yaşamaktadırlar. Bu İnsan haklarına aykırıdır ve kabul edilemez" diye konuştu.

OHAL ile birlikte işten atmaların yanı sıra birçok işçinin de iş cinayetlerinde öldürüldüğünü kaydeden Özkan şunları söyledi: "İş cinayetleri iş kollarına göre daha çok, inşaat-yol, taşımacılık, tarım ve orman iş kollarında yoğunlaşmıştır. Ölüm nedenleri olarak daha çok trafik servis kazaları, düşme, ezilme, göçük, kalp krizi öne çıkmıştır. Biz insan hakları savunucuları olarak, milyonlarca insanı mağdur eden OHAL'in kaldırılmasını, OHAL'den kaynaklanan mağduriyetlere son verilmesini, atılan işçilerin geri alınmasını, iş cinayetlerinin durdurulmasını, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin işçilerin lehine çalışma yaşamı ile ilgili hükümlerine uyulmasını talep ediyor konunun takipçisi olacağımızı duyuruyoruz."

Metal İşçilerinden Grev Uyarısı

Kartal Esentepe'de bulunan ABB Elektrik fabrikasında çalışan Birleşik Metal-İş Sendikası üye 2000 işçiyi kapsayan Toplu İş Sözleşmesi'nde uyuşmazlık yaşanınca işçiler grev uyarısında bulundu.

24 Kasım günü fabrika önünde bir araya gelen işçiler "İnsanca Ücret, İnsanca Yaşam", "ABB Kartal İşçileri" pankartları açarak "Gemileri Yaktık Biz Bu Yoldan Dönemeyiz", "Direne Direne Kazanacağız", "İnsanca Yaşam İnsanca Ücret" sloganları attı. Basın açıklamasına İkitelli Uğur Konfeksiyon'da çalışırken Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası üye oldukları gerekçesi ile işten çıkarılan işçiler de katıldı.

ABB İşçileri kapsayan TİS hakkında bilgilendirmeyi ve açıklamayı Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreteri Özkan Atar yaptı.

ABB Elektrik'in üyesi olduğu Elektromanyetik Metal İşverenleri Sendikası (EMİS)'nin önerdiği zammı manidar bulduğunu söyleyen Özkan Atar, açlık sınırının 4 bin 578

TL olduğu bir ülkede işçilerin aldığı asgari ücretin bunun yarısından az olduğunu anlatarak, "İşçilerin insan onuruna yakışır, yaşam ve çalışma koşullarına sahip olmadıklarına bakmıyorlar" dedi. Kazanılmış haklarına EMİS'in saldırdığını, fazla mesai haklarını yasal zemine çekmeye çalıştıklarını anlatan Atar, "İşçilerin bayramlarda seyranlarda aileleri ile görüşmelerini istiyoruz ama işveren ne yapıyor hafta içi mesai saatlerini dahi arttırmayı planlıyor" dedi.

TİS ile birlikte sendika yöneticilerin fabrikalara girmeye çalışmalarını da engellemeye çalıştıklarını anlatan Atar, işçilere dönerek "Buna izin verecek misiniz" şeklinde sordu. İşçiler ise hep bir ağızdan "Hayır" yanıtını verdi. Kocaeli'de Cam Biletli işçilerinin grevini hatırlatan Atar, "Bize orada, OHAL var grev yapamazlar, diyerek işçileri tehdit ettiler. Ama biz haklı olduğumuzdan gelen bir meşruluk ile mücadele ettik. Onların teklifinin on katı bir zam ile grevin üçüncü gününde başarıya ulaştık. Şimdi sıra ABB işvereninde" diyen Atar, on güne kadar resmi uyuşmazlık anlaşması da geleceğini ifade ederek, patronlara grev uyarısında bulundu.

Atar'ın konuşmasını işçiler sık sık "İşgal Grev Direniş" sloganları ile kesti.

Günsan Elektrik İşçileri Üretimi Durdurdu

Schneider grubunun sahibi olduğu Günsan Elektrik işçileri, işten çıkarıldılar.

Günsan Elektrik işçileri, Birleşik Metal İş'e üye oldukları için 14 Kasım günü işten atıldılar. İşçiler fabrikayı terk etmeyecek eyleme başladılar.

Geçtiğimiz günlerde EMİS ile Birleşik Metal İş Sendikası arasında yürütülen toplu sözleşme görüşmeleri kilitlenmiş ve taraflar karşılıklı uyuşmazlık zaptı tutmuşlardı.

İşten atılan işçilerin geri alınması ve sendikal tercihlerine saygı göstermesi talebi ile Schneider Elektrik Manisa işçileri, iş bırakarak fabrika yönetiminin bu tutumunu protesto ettiler. İş bıraktıktan sonra fabrika bahçesinde basın açıklaması yapan işçiler "İşçi kardeşlerimiz işe geri dönene kadar eylemlerimizi sürdüreceğiz" dediler.

Gündüz vardiyasındaki işçiler, 7 kişinin işten çıkartılmak istenmesine karşı eylemlerini sürdürürken, akşam vardiyasına gelen işçiler içeriye alınmadı.

Kendilerine "idari izin" verildiği söylenerek içeriye alınmayan işçiler, fabrika içindeki işçilere dışarıdan "Yaşasın işçilerin birliği" ve "Direne direne kazanacağız" sloganları ile destek verdiler.

Birleşik Metal İş ile Günsan Elektrik patronları arasında görüşmeler devam ediyor.

Ücret Alamayan İşçiler Çatıya Çıktı

Aydın'da yapımı devam eden Vakıflar Genel Müdürlüğü binasının inşaatında çalışan işçiler 23 Kasım saat 12.00 sıralarında eylem yaptı.

Yüklenici firmadan 2 aydan bu yana tam aylık ücret alamadıklarını belirten 22 işçiden 6'sı binanın üstüne çıktı.

İnşaatın tepesindeki işçilerin görenler durumu polis ekiplerine bildirdi. İhbar üzerine polis, itfaiye ve 112 ekipleri sevk edildi. Polisin ikna etmeye çalıştığı işçiler, firma yetkililerinin gelmesini istedi. Haklarını alamadıklarını söyleyen işçiler, Vali Ömer Faruk Koçak'tan yardım istedi.

İşçilerden Ali Karakuş, "Valiliğe giderek şikayetimizi aktardık. 19 Kasım Cuma gününden bu yana maaşlarımızın tamamı yatırılmadığı için çalışmıyoruz. İki aydır, maaşlarımızın sadece asgari tutarı olan 1300 lira yatırılıyor. Geçtiğimiz gün yemelerimizi de kestiler. Hepimizin derdi iki lokma ekmek. Evimize para gönderemiyoruz, açız mağduru. Haklarımızı istiyoruz" dedi.

İşçiler adına Aydın Valisi Ömer Faruk Koçak ile Ali Karakuş'un telefonla görüşmesi sağlandı. İşçiler ücretleri ödeneceye kadar eylemlerine devam etme kararı aldı.

İZBAN Grevi Sona Erdi

İzmir'de Demiryol-İş üyesi İZBAN işçileri ile İZBAN şirketi arasında Toplu İş Sözleşmesi sürecinde yaşanan anlaşmazlık sonucu İZBAN işçileri 8 Kasım günü greve çıkmıştı. 1 hafta devam eden grev, Ankara'da yapılan uzlaşma toplantısının ardından %15'lik zammın kabul edilmesiyle 16 Kasım'da sona erdi.

Görüşmede ücret ile ilgili alınan kararlar doğrultusunda, ilk yıl için ücretlerde yüzde 15 artış sağlandı. 1. yıl brüt tavan çıplak ücretleri aşağıdaki gibi belirlendi:

Tekniker: 2340 TL
Sürücü: 2300 TL
Teknisyen: 2075 TL
İstasyon Operatörü: 2030 TL
Muhasebe Personeli: 1940 TL
Veznedar: 1885 TL
Gişe Görevlisi: 1885 TL

Alman Hava Yollarında Grev Var

Almanya'da binlerce pilot 14 aydan sonra grevde Almanya'da havayolu şirketi Lufthansa'ya bağlı 5400 pilot, 23 Kasım'da greve gitti. Pilotlar, 2,5 yılı aşkın süredir zam talep ediyordu.

Cockpit sendikasına bağlı pilotlar, 2012'dan itibaren geçerli olmak üzere maaşlara yüzde 3,7 ek zam istiyordu, Lufthansa ise 2,5 zam teklif ediyordu. Lufthansa pilotları 2015'te de greve gitmek istemiş ama grev mahkeme kararıyla durdurulmuştu. 2014'ten bu yana 14'üncü kez gidilen grev nedeniyle Almanya'dan yapılacak 876 uçuş iptal edildi. İkinci gününde de yaklaşık 912 uçuş iptal edildi, 2 günde toplam 215 bin yolcu etkilenildi. Lufthansa, iptal edilen uçuşlarda, yolcuların biletlerini ücretsiz iptal etmeye başladı. Yolcular isterlerse Almanya içinde iptal edilen uçuş yerine trene binebilecek.

Pilotların grevinin 26 Kasım Cumartesi günü de devam etmesi planlanıyor.

Ferrero Grevi Sona Erdi

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve Nutella, Kinder gibi çikolata markalarının üreticisi Ferrero ile Tekgıda-İş Sendikası arasında yaklaşık 6 aydır süren toplu iş sözleşmesi görüşmeleri grevin 38. günü olan 17 Kasım'da anlaşmayla sonuçlandı.

Tek Gıda İş Sendikası, Ferrero'nun Manisa'daki fabrikasında çalışan 150 mavi yakalı adına TİS'te anlaşma sağlanamaması dolayısıyla 10 Ekim 2016 tarihinde grev uygulaması kararı almıştı.

38 günlük grevin ardından gelen anlaşma ile geriye dönük olarak her işçiyi 4000 TL verildi. Ayrıca 01.01.2017 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere ücretlere % 20 zam, 2.yıl ise enflasyon 3 puan zam yapıldı.

AMED'DE KADIN BULUŞMASI

Amed'de, "Darbelere Karşı Kadın Mücadelemizi Örgütlemek İçin Buluşuyoruz" etkinliği düzenlendi. Etkinlik ölümsüzleşen kadın devrimciler adına saygı duruşu ile başladı. Açılış konuşmasını KJA adına DBP Kadın Meclisi Üyesi Fatma Kaşan yaptı.

"21. yüzyılda gerici örgütlenmelere dayalı ataerkil zihniyetle bu topraklarda önce kadın örgütleri hedefte. Stratejik saldırganlıkla karşı karşıya. Bu günlerde Rojava'da da kendisini gösterdi. Kürt kadın hareketini taşıyarak emekçilerin mücadelesine yöneliyorlar" diyen Fatma Kaşan, tutuklanan vekillerin isimlerini de sayarak, bu yapının siyasi soykırım olduğunu söyledi.

Dünya güçlerinin ittifakının önemli ve gerekli olduğunu söyleyen Fatma Kaşan, "bu sebeple bu kongre düzenlenirken dünya kadın hareketlerine çağrı yaptık, bu süreçte nasıl hareket etmeliyiz, birlikte neler yapmalıyız dedik." Çıkarılmaya çalışılan tecavüzcüleri affedecek yasaya da değindi, "tecavüzün meşrulaşması yasası, tek kelimeyle kadın katliamı vahşetidir. Tecavüz meşru olacaktır, ikincisi çocuk yasta evlenmek yasallaşacak. Kişisel yıkımlar olacaktır. KJA bu sebeple kapatıldı. HDP'li kadın vekillere yönelim bu sebepleydi. Çünkü parlamento ve yerel yönetimlerde nasıl direnişe geçileceğini biliyorlardı.

"Hediye Ataman'ın yakılmasından ve diğer tutuklanma kapatılmalarından sonra tarihsel süreçle karşı

karşıyayız. Ya direneceğiz ya da bu yüz-yılı kaybedeceğiz. Bu bir dünya sorunu. Kadın hareketinin misyonu faşist sisteme müdahalede bulunmak. Biz kadınlar bu çağda bunu başarabiliriz. Biz burada yalnız değiliz. Hep vardık hep varolacağız" diyerek bitirdi Fatma Kaşan konuşmasını.

Bu kadın buluşmasına DTK, KESK, Emekçi Kadınlar (EKA) HDK, HDP, ve çok sayıda siyasi partilerden kadın örgütlerinin temsilcilerinin yanı sıra dünya ülkelerinden devrimci parti ve örgütlerin enternasyonal koordinasyon temsilcileri, Dünya Kadın Konferansı temsilcisi, İrlanda Sinn Fein Parti Meclisi üyeleri, Katalonya'dan Bask Parlamento üyeleri, Sırbistan'dan Siyahlı Kadınlar temsilcileri ile Kıbrıs'tan TCP örgütü, Kürdistan'a Barış Organizasyonu'dan bir heyet, Avrupa Birliği Parlamentosu'nda yer alan İngiliz parlamenterler çok sayıda kadın dernekleri katıldı.

Fatma Kaşan'ın ardından uluslararası kadın konuklardan biri ve Almanya'dan gelen Dünya Kadın Konferansı Avrupa temsilcisi konuşma yaptı.

Verilen bir aranın sonunda DTK Eşbaşkanı Leyla Güven ve ardından HDK eşsözcüsü Gülistan Koçyiğit kürsüye gelerek direnişin ve birlikte olmanın gücüne değindi, kadın özgürlük

mücadelesinin doğduğu yer olan Amed ve coğrafyasında olduğumuzu ve bu coğrafyadan bu kazanımları yok etmek isteyen barbarlarla karşı karşıya olduğumuzu söyledi. "Zalimin zulmü varsa Türkiye'nin Kürdistan'ın direnen kadınları var" dedi. Ayla Akat başta olmak üzere vekillere sevgi, saygı ve dayanışma mesajları gönderdi. Onların direnişlerinin ve kazanımların bedelini ödediklerini söyledi, "buna biz de talibiz" dedi. Tecavüz yasası konusunda da bütün kadınların Türk, Kürt, Laz, Çerkez yan yana gelmeye, özgür eşyaşama davet etti ve yapacağımızı söyledi, "An serkeftin, şimdi başaracağız" diyerek bitirdi konuşmasını.

KESK'li bir kadın emekçi de, sözün daha kıymetli olduğu zamanda olduğumuzu, söylenen her şeyin tarihsel olduğunu ve bu bilinçle hareket etmek gerektiğini belirtti. Bugün bütün dünyanın burada yaşananlara tepki verdiğini söyleyerek, "bizler hakların eşitlik hukukunu hayata geçirecek başarılı olacağız. Bizler kız kardeşlik hukuku ile kazanacağız". dedi

SYKP'den Deniz Çakır, Kadın Emekçi Kolektifi'nden Deniz Tuncer, SKM Genel Sözcüsü Fadime Çelebi'nin ardından Emekçi Kadınlar EKA adına Pınar Kara kürsüye çıktı. "Bir halkın özgürlük çığlığını dünyaya taşı-

yan kadınlar, merhaba. Emekçi Kadınlar olarak sizleri bütün devrimci duygularla selamlıyoruz. Emperyalizm ve kapitalizm tarafından bütün dünya halkları ezilirken, Rojava'da büyük bir ders verildi bize. Rojava'da gördük ki, Kadının kurtuluşu da, halkların kurtuluşu da, emeğin kurtuluşu da devrimle olacaktır. Biz diyoruz ki, halklara barış, faşizme savaş. Ve şimdi devrim zamanı" dedi.

Konuşmaların ardından ara verildi ve sonra katledilen Kürt kadın siyasetçilere ilişkin sinevizyon izlendikten sonra 2. Gündem maddesine geçildi.

Kadın hareketi olarak nasıl örgütleneceğiz, biçim nasıl olmalı diye soruldu ve KJA, "bu kış imhalarla geçecek, bu bizim açımızdan kurumların tekrar açılmasını sağlayacağız, KJA olarak devam edeceğiz, ama ortak isme ihtiyacımız var. Örgütlenmemiz değişmiyor ama yeni surece nasıl uygulanabilir, buna bakacağız. Hepimizin farklı ismi olacak, ama ortak bir örgütlenmeye gidebilir miyiz? Son 6-7 yılda yapılan operasyonlarda Türkiyeli kadınlarda büyük mücadele birliği tavrı oldu. O günden bugüne kadar ortak gelişmeler yakalandı. Şimdiki durum da böyle. Bu eksenle ortaya çıkan sonuç kararlara dönecek ve biz bunu kamuoyunu ile paylaşacağız" denildi.

Darbelere Karşı Mücadele Eden Kadınlardan Sonuç Bildirgesi Özet Metni:

20 Kasım 2016 tarihinde DBP kadın meclisinin çağrısıyla "Em li Hemberi Darbeyan Tekoşina Xwe Bi Rexistin Dikin" (Darbelere Karşı Mücadelemizi Örgütliyoruz) şiarıyla Kürdistan, Türkiye ve dünya kadın örgütlerinden çok sayıda değerli kadın katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Gebze kadın kapalı cezaevinde faşist darbeye karşı bedenini ateşe veren yoldaşımız Zehra Epli'ye adanan kadın buluşmamız yüksek moral, dayanışma ruhu ile başta KJA bileşenlerinin katılımı olmak üzere dünyada ve Türkiye'de birlikte kadın özgürlük mücadelesi yürüttüğümüz dostlarımız ve yoldaşlarımızın katılımıyla gerçekleşmiştir. Julie Ward, Avrupa Parlamentosu Milletvekili; Suzanne Bader Dünya Kadın Konferansı, Cara Mc Shane Sinn Fein Meclis Üyesi İrlanda; Oihana Echevarrieta Legrand Bask Parlamenti EHB; Melanie Gingell İnsan Hakları Avukatı İngiltere; Jodie Roy Siyahlı Kadınlar Sırbistan; Faika Paşa, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Platformu Kıbrıs; SKM, Yeryüzü Kadınları, Emekçi Kadınlar, Sosyalist Yeniden Kuruluş Partisi, Barış İçin Kadın Girişimi, ESP, Kadın Özgürlük Meclisi, DHP kadınlar, EMEP, OSP, SYKP kadın meclisi, HDP Kadın Meclisi, HDK Kadın Meclisi, KESK, Azadı Hareketi, DDKD'den yoldaşlarımızın katılımıyla başlamıştır.

(...) Kadın iradesi olan KJA ve tüm kadın yapılarına karşı terörize etme yaklaşımları bunun bir sonucudur. Kadının örgütlü iradesine yönelim aslında ondan duyulan derin kaygı ve korkunun ifadesidir. Çünkü direnen ve örgütlü olan kadının toplumsal mücadelede temel dinamik güç ve belirleyen irade olduğu kanıtlanmıştır. Tam da bu nedenle Ortadoğu ve Kürdistan'da yaşanan savaş ve bu savaşta karşı geliştirilen mücadelenin sonucunu belirleyecek olan yine kadın mücadeleciliği ve ortak tutumu olacaktır.

(...) Bu temelde yürütülen tartışmalarda buluşmamızda şu kararlara ulaştık:

1-Geliştirilen faşist darbeye karşı tüm kadın örgütlü yapıları olarak ortak mücadele kararlılığı ve birliği bir kez daha ortaya konulduğu

2- 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü vesilesiyle faşizme karşı mücadelenin 25

Kasım'dan başlayarak kesintisiz bir şekilde faşizmi yenilgiye uğratıncaya kadar kararlılıkla sürdürülmesi

3- Kürt Halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan şahsında derinleştirilerek uygulanan İmralı tecrit sisteminin giderek sistematik bir şekilde Kürtlerin tüm siyasi temsilcilerine varacak şekilde yaygınlaştırılmaktadır. Uygulanan rehine politikası İmralı tecrit sistemi kırılmadan ve Önderliğimizin özgürlüğü sağlanmadan aşılmayacağı açıktır. Bu nedenle toplantımız Önderliğin özgürlüğü sağlanıncaya kadar mücadeleyi yükseltme kararlılığını ortaya koymuştur.

4- HDP Meclis Gurubunun yaşanan tutuklamalara karşı tutum olarak yasama faaliyetlerini durdurmasını fırsat olarak değerlendiren AKP zihniyetinin kadın karşıtı yasaları çıkartmayı öne aldığını değerlendiren toplantımız, başta HDP kadın grubu olmak üzere parlamento grubunun demokratik muhalefet görevini daha aktif olarak tüm zeminlerde yerine getirmesi gerektiği önerisini yapmıştır.

5- Kanun Hükmünde Kararnamelerle başta KJA olmak üzere bağlı bulunan birçok örgütlü bileşenin 3 aylık süreyle faaliyetlerinin durdurulup mühürlenmesi karşısında örgütlü kadın mücadelesinde ısrar etme tutumunu ortaya koymuştur. KJA sisteminden vazgeçmeme kararlılığını ortaya koyan toplantı bileşeni, bu ara dönemde KJA tüm bileşenlerinin kadın çalışmalarını ve mücadelesini Tevera Jnen Azad (TJA) adıyla sürdürme kararına ulaşmıştır.

6- Türkiyeli ve dünya kadın örgütleriyle faşizme karşı ortak mücadele ve dayanışma birliğinin oluşturulması çağrısını yapan toplantımız, "mutlaka kazanacağız" şiarıyla kadın mücadelesini yükseltme kararlılığıyla, büyük bir coşku ve moral ile toplantı sonuçlanmıştır.

**DİRENEN KADINLARLA
MUTLAKA KAZANACAĞIZ
JİN JİYAN AZADİ
KADIN YAŞAM ÖZGÜRLÜK**

GEHENNEMİN "EL-BAB"İ*

Cerablus'u kolayca işgal ettiler ya, sandılar ki, her tarafı aynı kolaylıkla işgal edebilecekler. Hızlarını alamadılar, Cerablus'tan sonra El Bab'ı da alacaklarını ilan ettiler. Arkasından "Musul'a biz de gireceğiz", "Rakka'ya operasyonu YPG değil biz yapacağız" dediler. Dinci ideolojinin kaçınılmaz sonucu olan darkafalılık paçalarından akıyordu.

Oysa Cerablus işgalini kolaylaştıran faktörleri başka yerde bulamayacaklardı. Nedir bunlar? Birincisi, Suriye, "kendi toprağı" kabul ettiği yerlerin yabancı bir güç tarafından işgaline içinde bulunduğu koşullar nedeniyle, geçici olarak, gözyummak durumundaydı. Yanıt hakkını sonraya bıraktı.

İkincisi, Rusya, ABD'yi YPG-Türkiye arasında bir tercih durumunda bırakmak için bu işgali sessizlikle karşıladı. Bu yaklaşım Suriye için de geçerliydi.

Üçüncüsü, ÖSO denen dinci faşist çeteler ve Türkiye İŞİD'le bir "al

gülüm ver gülüm" ilişkisi içindeydi. Türk ordusu ve dinci faşist çeteler bu ilişki sayesinde savaşmadan Cerablus'u aldılar. İŞİD'li katiller sakal kesip kılık-kıyafet değiştirerek dinci faşist çetelere katıldılar. "Cerablus zaferi" dedikleri şey işte buydu.

Bu komediden sonra El Bab'a yöneltiler. Türkiye sınırından başlayarak, İŞİD'in işgalindeki köyler, törensiz "devir-teslim" biçiminde İŞİD'ten dinci faşist kılığındaki Türk özel kuvvetlerine ve ÖSO çetelerine bir alındı bir verildi. Sonuçta, Türk ordusuyla dinci faşist çeteler El Bab'a gelip dayandılar.

Bu arada, Suriye ordusu, Türkiye'nin üzerine saldırdığı dinci faşist çetelerin büyük bir saldırısını püskürttü. Halep'te durumu toparladı ve dikkatlerini başka noktalara çevirebilecek duruma geldi.

Önemli bir kısmını PYD'nin oluşturduğu Suriye Demokratik Güçleri Menbiç tarafından El Bab yönünde İŞİD çetelerini temizleye ilerlemeye başladılar.

SDG'nin batı yönündeki bu ilerlemesine PYD'nin Afrin'den doğuya doğru El Bab hamlesi eşlik etti. Bu yönden de köyler İŞİD ve ÖSO çetelerinden temizlenerek önemli bir ilerleme sağlandı.

Savaşın bu aşamasında, süreci derinden etkileyecek iki önemli gelişme gerçekleşti. Birincisi, Suriye ordusu, SDG ile koordineli biçimde Halep'in kuzeyini El Bab yönünde çetelerden temizlemeye başladı. Bu koordinasyon hem Türkiye'ye hem de ABD'ye önemli bir uyarıydı. Çünkü ABD'nin en büyük arzusu, SDG/PYD'nin Suriye ordusuna karşı savaşmaya başlamasıydı. Bu planı, en azından şimdilik, suya düşmüştü.

İkincisi, Türkiye, El Bab'a doğru ilerleyen SDG'ni havadan vurunca Suriye, büyük ihtimalle Rusya'nın da onayını alarak, bundan böyle kendi hava sahasında izinsiz uçacak Türk savaş uçaklarını vuracağını açıkladı. Açıklama ciddiye, Türkiye mesajı aldı ve savaş uçaklarını yere indirdi. Suriye ve Rusya Türkiye'ye duracağı

yeri işaret ettiler: El Bab'ın önü.

Türkiye, kucağında dinci faşist çeteler El Bab önünde bekleye dursun, Rusya ve Suriye Halep'i tümünden temizleyecek büyük savaş için son hazırlıklarını tamamlıyorlardı. Suriye, Halep dahil, Halep'in kuzeyinden başlayarak Türkiye sınırına kadar olan bölgeyi Türk ordusundan ve dinci faşist çetelerden temizlemek için cevap hakkını kullanacağı en uygun anı kolluyor şimdi.

İşte tam bu sırada, Türkiye'ye en büyük darbe ABD'den geldi. Kürdistan topraklarını işgal için Türkiye'ye yol veren ABD ve onun öncülüğündeki emperyalist koalisyon güçleri El Bab önünde bekleyen Türk özel güçleri ile ÖSO denen dinci faşist çetelerden desteklerini çektiklerini açıkladılar. Cami avlusuna değil ama El Bab önüne terkedilmişlerdi.

Ama bu terkediş basit bir "oyunda yokum" değildi. Bu, işgalcilerin Suriye, SDG ve Rusya

Taylan Işık

"Uzay/Hava Kuvvetleri"nin önüne atılmasıydı. El Bab'ın önünde bekleyen Türk Ordusu ile dinci faşist çeteler yola devam etseler bir türlü, pılıyı pırtıyı toplayıp gerisin geri tabanları yağlasalar bir başka türlü olacak.

Oyların akışı Saddam'ın Kuveyt'i işgalini ve sonrasında ABD'nin bu işgali bahane ederek Irak'a savaş açmasını akla getiriyor. Biliniyor, Kuveyt'i işgal etmesi için Saddam'ı teşvik eden ABD işgal gerçekleştirilmez gerçekleşmez namlularının ucunu Saddam'a çevirmişti. Sonrası biliniyor... Şüphesiz, bu son gelişmeleri yirmibeş yıl öncesinin tekrarı gibi düşünmek doğru olmaz. Savaşan güçler farklı, koşullar farklı.

Yine de, El Bab önünde ömür bilah bekleyemezler; ya ileri ya geri. Her ikisi de Türkiye için hezimet; dinci faşist iktidar için sonun başlangıcı olacak.

* El Bab, Arapça, "kapı" demektir.

"HASTA LA VICTORIA SIEMPRE"

Bugüne kadar Küba'da yaptığımız tüm röportajlar mutluluk ve huzur içeriyordu. Bu defa ne mutluluk ne de huzur içeriyor. Acı ve hüznün...

Bir yoldaşa veda etmek başka ne hissettirir ki zaten insana?

Sabah 07.00'de uyandık komşunun su motorunu çalıtırmasıyla. Çayı koyup televizyonu açtığımızda Raul Castro ekrandı, başta Devrim Güçleri'nin 60. Yıl Kutlaması mesajı olduğunu düşündük. Sesi açtığımızda kumandanın, yoldaşının, kardeşinin 25 Kasım akşamı saat 22.29'da hayata gözlerini yumduğunu söylüyordu. Konuşmasını bitirdiğinde son sözleri "Hasta La Victoria Siempre" oldu.

Öylece kaldık, algılamak, kabullenmek öyle kolay değil! Ama söyleyen Raul... Ondan başkası söylese belki de asla inanmayacağız zira daha önce de çıktı bu haberler, hiçbirini umursamadık. Ama bu defa Raul söylüyor, Fidel kadar sevdiğimiz Raul, Fidel'in artık nefes almadığını söylüyor.

Zor, çok zor yoldaşa veda etmek.

Şoku atlatıp sokağa çıktığımızda insanlar balkonlarında, kapı önlerinde oturuyordu. O 24 saat kakhaha atan suratlar gitmiş, ağlamaklı, asık suratlı insanlar gelmişti. Şehir merkezine indiğimizde sokaklar bomboştu. Küba'da Havana'yı böyle göremezsiniz, 24 saat yaşayan bir şehirdir İstanbul gibi. Birkaç araç, birkaç insan var 23.Cadde'de.

Bindiğimiz dolmuşta müzik yok, müziksiz yaşayamayan bir halden bahsediyoruz oysa. Şoför 'günaydın' bile diyemiyor, nasıl desin ki zaten hiç de aydın bir gün değil.

Gıda, telekomünikasyon ve oteller dışında her yer kapalı. Bayraklar çoktan yarıya indirilmiş, tüm evlerin camlarına bayraklar asılmış.

Sokakta bulduğumuz birkaç kişiye ne hissediyorsun deme gafletinde bulunuyoruz. 63 yaşındaki Maria "ikinci defa babamı kaybettim, acı çekiyorum" diyor. Batista ailesini katlettiğinde kendisinin hayatta kalmasını sağlayan kişinin Fidel olduğunu söylüyor ve ağlamaya başlıyor, sarılıp müsaade istiyor ve gidiyor.

Bir evin bahçesinde bir kadın ağlayan kızını teselli ediyor. "Ölmemiştir, gidip bakalım diye ağlıyor çocuk. Kalbini gösterip "burada olan ölmez" diyor annesi. Çocuk dinlemiyor annesini kapıya götürmeye çalışıyor, annesiyle göz göze geliyoruz, buruk bir tebessümle bana kim yardım edecek diye soruyor, sonra tekrar çocuğuna dönüyor.

Yürümeye devam ediyoruz 25 yaşında Juan adında bir gence ne hissettiğini soruyoruz. "Yaşlandığımı ve hasta ol-

duğumu biliyordum ama bu kadar kötü hissedeceğimi bilmiyordum, daha önce de ölümlere tanık oldum ama Fidel hepsinden ağır geldi" diyor.

Küba, sessiz ve hüznü bugün, bir yoldaşa veda etmek tüm Küba'da aynı hissi yaratıyormuş meğer.

Uluslararası Basın Merkezi'ne vardığımızda her daim kocaman gülümsemeleriyle karşılayan dostlar, yoldaşlar ağlamaktan şişmiş gözlerini siliyorlardı. Sonra içlerinden biri gelip sarıldı "daha da güçlü olacağız bundan sonra! Bak burada Kumandan Yoldaş'ın ardından yapılacaklar yazılı, bunu al" dedi ve bir kağıt uzattı.

Kağıtta Fidel Yoldaş'ın bedeninin vasiyeti üzerine bugün yakılacağı, 28-29 Kasım günlerinde Havana'da Jose Marti Devrim Meydanında bir taziyeye defterinin açılacağı ardından Fidel Yoldaş'ın küllerinin tüm ülkeyi dolaşacağı

ve son olarak 3 Aralık 2016'da Santiago de Cuba şehrine götürüleceği ve orada tutulacağı yazıyordu.

Not olarak da Devrim Koruma Komiteleri'nin talebi üzerine resmi yas süresinin 9 gün olacağı, bu süre zarfında tüm fiesta, konser ve eğlence organizasyonlarının iptal edildiği eklenmişti.

Eve döndüğümüzde devlet televizyonunda tüm ülkelerden gelen mesajlar okunuyordu.

Bir yoldaşa veda etmek tüm dünyada aynı hissi yaratıyormuş meğer. Angola'da ağlamaklı konuşan yoldaşa İspanya'da, Venezuela'da, Kore'de, Suriye'de, ABD'de, Şili'de konuşan yoldaşlar arasında hiçbir fark yoktu. Ardından Küba'nın en eski programlarından biri olan Yuvarlak Masa başladı. Küba Komünist Partisi'nden 3 yoldaşın 1 konuk olarak gündemi değerlendirdiği bir program. Programda hüznün mağrurluğunu koruyan yoldaşlardan biri "Fidel öldü diye sevinecek düşüncesizler olacak, Kumandan Fidel'i partinin varlığından bağımsız olduğunu sanan düşüncesizler, bizim burada görevimizin başında Küba'yı ve sosyalizmi savunduğumuzu unutacaklar çünkü düşüncesizler. Buradayız, Kumandan bizimle, biz Kumandan'layız. Devrimi korumaya ve çoğaltmaya devam ediyoruz. Hasta Siempre!" dedi.

Bir yoldaşa veda edilmemiş meğer. Zira yoldaşlar yaşıyor ve savaşıyor!

Sözlerini "Hasta La Victoria Siempre" diye sonlandıran Raul gibi.

Teşekkürler Fidel Yoldaş, 90 yıllık hayatına sığdırdığın ve bize kattığın her şey için. Bir yoldaşa veda edilmeyeceğini bize öğrettiğin için. Biz yola devam ederken bizimle olacağın için.

Yaşasın Özgür Küba!

¡Viva Cuba Libre!

Zafere Kadar Daima!

¡Hasta La Victoria Siempre!

Mücadele Birliği-Havana
26.11.2016

DÜNYA HALKLARI SENİ UNUTMAYACAK

Sarıgazi'de Mücadele Birliği okurları, ölümsüzleşen komutan Fidel için Demokrasi Caddesi'ne pankart astı, "Dünya Halkları Seni Unutmayacak Fidel Yoldaş" diyerek selamladı.

HOŞÇAKAL COMANDANTE! DAİMA!

O büyük yürek bu sabah sustu. Küba devlet televizyonu, bu sabah verdiği haberde ölümsüz komutanın 90 yaşında evrenin sonsuzluğuna karıştığını duyurdu.

Romalılar, eskiden savaşta ölen kahramanları için "öldü" demezlermiş "yaşadı" derlermiş. Fidel, kelimenin gerçek anlamıyla yaşadı. Bütün bir ömrünü işçi sınıfı ve ezilen halklar yanında devrim ve komünizm mücadelesine adadı. Son günlerinde kendisinin de herkes gibi bir gün öleceğini ama bütün bir yaşamı boyunca bağlı kaldığı ideallerin yaşamaya devam edeceğini söylüyordu. Ve ısrarla bir marksist-leninist olduğunu ve yaşamının sonuna kadar da bir marksist-leninist olarak kalacağını vurguluyordu.

O, Nazım'ın deyişiyle "yalansız hürriyetin eli"ydi. Sadece Küba'nın değil, dünya halklarının efsanevi komutanı, dünyada devrim ve sosyalizm için mücadele edenlerin ilham kaynağıydı. Dünya'da sosyalist sistem geri düşerken o, yoldaşları ve halkıyla birlikte sosyalizmin kızıl bayrağını daha da yükselterek, dünya halklarına ve komünizm savaşçılarına büyük bir moral kaynağı oldu. Che ile Küba Devriminde başlattıkları "yeni insan" mücadelesini yaşamının sonuna kadar sürdürdü ve Küba'da sosyalizmin geleceğini garanti altına alan bu "yeni insan"ları yaratmayı başardılar.

O, sadece elde silah Batista rejimine karşı mücadeleyi başlatan 26 Temmuz Hareketi'nin başlatıcısı değildi, devrimin mimarı, sosyalizmin kurucusu, emperyalizme ve kapitalizme meydan okuyan büyük bir komutanı. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist-kapitalist sistemin tüm saldırılarına karşısında devrimin ve sosyalizmin değerlerinin yılmaz savaşçısıydı

Fidel. Zor koşullarda, zor dönemlerde sosyalizmin bayrağını en yükseklerde dalgalandırmaktan bir an geri durmadı. Bütün dünya gericiğini karşı devrimci ideallerinden bir adım geriye atmadı. Boşuna "Bizim Fidel" olmadı; sadece Küba halkının değil, dünyada emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele edenlerin Fidel'i idi o.

Onun koca yüreği, son anına kadar devrim ve sosyalizm mücadelesi için attı. Komünizm ideallerini bütün bir yaşamı boyunca savundu. Küba Devrimi'ni yaşadığı tüm süre boyunca yaşatmayı başardı. Bütün dünya onun örneğinde davasına bağlı olmanın ne demek olduğunu gördü. Sosyalizmin ve Küba'nın zor günler yaşadığı bir dönemde "Bizim dünya halklarına en büyük katkımız, Küba'da sosyalizmin ideallerini yaşatmak olacaktır" dedi ve bunu başardı.

O, Küba'nın efsanevi şairi ve yurtseveri Jose Marti'den öğrendiği, "dünyada haklı bir davadan daha güçlü bir ordu yoktur" diskurunu bütün bir yaşamı boyunca kendisine şiar edindi. Davasına inanmış ve sıkı bir şekilde örgütlenmiş az sayıdaki insanın devrimine önderlik edebileceğini ve devrimi zafere ulaştırabileceğini tüm dünyaya gösterdi. ABD'nin burnunun dibinde devrimci bir iktidar kurulabileceğini ve bunun bütün ambargo ve ablukalara rağmen yaşatılabileceğini ispatladı. Devrimin yolunun zora dayalı mücadeleden geçtiğini, devrimi yaşatmanın ve sosyalizmi korumunun, eski toplumu ve alışkanlıklarını aşmış "yeni insan"ı yaratmakla mümkün olduğunu gösterdi.

Hoşçakal comandante! İdeallerin ve mücadelenin sonsuza kadar yaşayacak.

Hasta La Victoria Siempre Comandante!

Mücadele Birliği Platformu

SARIGAZI AYIŞIĞI'NDA FIDEL ÜZERİNE SÖYLEŞİ

Küba Devrimi'nin liderlerinden Fidel Castro'nun yaşama veda etmesinin ardından tüm dünya emekçileri onu anıyor.

Sarıgazi'de de emekçiler bugün Ayışığı Sanat Merkezi'nde bir araya gelerek Fidel Castro'yu andı, idealleri ve geride bıraktıklarını, Küba Devrimi'ni konuştu.

Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi'nde bir araya gelen emekçiler "O büyük yürek durdu. Küba Devlet Televizyonu, büyük komutanın evrenin sonsuzluğuna karıştığını duyurdu.. Güle güle ezilen halkların dili/ Güle güle sosyalizm kızıl gültü/Bakışların ışık olur/Yarınımıza davamıza/ Güllüşlerin aslı durur kavgamıza..." sözleriyle bir dakikalık saygı duruşunda bulundu.

Ardından genç bir işçi Fidel'in "Bizler genelde insan hakları üzerine konuşuruz. Ve aynı zamanda insan hakları üzerine konuşulmaz. Diğerleri 70 yıl yaşayabilsin diye neden bazıları 35 yaşında ölmek zorunda? Bazıları müthiş derecede zengin olsun diye bazıları neden berbat bir şekilde yoksul olmak zorunda? Ben bir parça ekmeğe bile sahip olamayan dünya çocukları adına konuşuyorum" sözleriyle başlayarak Fidel Castro'nun hayatına ilişkin derlediklerini aktardı.

Yaşamını Küba devrim mücadelesine adanmış Comandante, komünist kişiliğiyle aynı zamanda tüm dünya emekçilerinin Fidel Yoldaş olmuştur. Bir başka işçi ise Comandante için bir şiirle katıldı Fidel'in yaşam öyküsü arasına. Fidel Castro ve Küba Devrimi'nden kesimlerin yer aldığı sinevizyon gösteriminin ardından bir kadın öğrenci de bir şiir okuyarak Fidel'i selamladı.

Etkinlik için sinevizyon gösterimi hazırlayan kadın emekçi de Küba Devrimi, devrimin öncülere ve Fidel Castro'ya ilişkin düşünce ve duygularını aktardı.

Mücadele Birliği Platformu adına da Fidel Castro'nun yaşamı, devrim mücadelesi süreci ve Küba Devrimi üzerine sunum yapıldı.

Ayışığı emekçileri, Fidel Castro'yu, onun ideallerini ve Küba Devrimi üzerine konuşmayı, paylaşmayı ve tartışmayı önerdi.

Etkinliğe katılanlar Fidel'in yaşamına komünist kişiliği üzerine etkilendikleri olayları, Fidel'i ait sözleri aktardı. Küba Devrimi'nin önderlerinin ABD ve dünya emperyalistlerinin ambargolarına tüm yok etme çabalarına karşın onu korumayı başaran bir halk örgütlenmesi yaratma başarısı üzerinde duruldu. Küba Devrimi'nin ve Fidel Castro'nun da tüm dünya devrimlerinin de dünya halklarının devrim ve sosyalizm mücadelesi verenler için büyük bir moral güç verdiği ifade edildi.

Etkinlik Fidel Castro'nun ideallerinin yaşamaya devam edeceği belirtilerek sonlandı.